

สนธิสัญญาความร่วมมือด้านสิทธิบัตร

Patent Cooperation Treaty

(PCT)

ทำที่กรุงวอชิงตันเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2513

แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2522

ปรับแก้เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2527 และเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2544

บทนำ

ข้อ 1

การก่อตั้งสหภาพ

- (1) รัฐภาคีแห่งสนธิสัญญานี้ (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “รัฐภาคี”) ได้รวมตัวกันเป็นสหภาพเพื่อความร่วมมือในเรื่องการยื่น การตรวจค้น และการตรวจสอบ คำขอรับความคุ้มครองสำหรับการประดิษฐ์และเพื่อให้บริการพิเศษทางเทคนิค สหภาพให้รู้ว่ามีผลถึงสหภาพความร่วมมือด้านสิทธิบัตรระหว่างประเทศ
- (2) ห้ามมิให้ตีความบทบัญญัติใดในสนธิสัญญานี้ไปในทางที่จะทำให้สิทธิตามอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรมของบุคคลผู้มีสัญชาติหรือผู้มีภูมิลำเนาในรัฐภาคีของอนุสัญญาดังกล่าวลดน้อยลง

ข้อ 2

บทนิยาม

เพื่อวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญานี้และข้อบังคับ และเว้นแต่จะได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น โดยชัดแจ้ง

- (i) “คำขอ” หมายความว่า คำขอรับความคุ้มครองสำหรับการประดิษฐ์ การกล่าวถึง “คำขอ” ให้ถือว่าเป็นการกล่าวถึงคำขอรับสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์ หนังสือรับรองผู้ประดิษฐ์ หนังสือรับรองอรรถประโยชน์ อนุสิทธิบัตร สิทธิบัตรหรือหนังสือรับรองการต่อขอการประดิษฐ์ หนังสือรับรองผู้ประดิษฐ์ที่ต่อขอการประดิษฐ์ และหนังสือรับรองอรรถประโยชน์ที่ต่อขอการประดิษฐ์
- (ii) การกล่าวถึง “สิทธิบัตร” ให้ถือเป็นการกล่าวถึงสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์ หนังสือรับรองผู้ประดิษฐ์ หนังสือรับรองอรรถประโยชน์ อนุสิทธิบัตร สิทธิบัตรหรือหนังสือรับรองการต่อขอการประดิษฐ์ หนังสือรับรองผู้ประดิษฐ์ที่ต่อขอการประดิษฐ์ และหนังสือรับรองอรรถประโยชน์ที่ต่อขอการประดิษฐ์
- (iii) “สิทธิบัตรในประเทศ” หมายความว่า สิทธิบัตรที่ออกโดยองค์กรที่มีอำนาจของรัฐ
- (iv) “สิทธิบัตรภูมิภาค” หมายความว่า สิทธิบัตรที่ออกโดยองค์กรที่มีอำนาจของรัฐ หรือ องค์กรระดับระหว่างประเทศที่มีอำนาจในการออกสิทธิบัตรที่มีผลในรัฐต่างๆ มากกว่าหนึ่งรัฐขึ้นไป

- (v) “คำขอกฎมิภาค” หมายความว่าถึง คำขอสำหรับสิทธิบัตรภูมิภาค
- (vi) การกล่าวถึง “คำขอในประเทศ” ให้ถือว่าเป็นการกล่าวถึงคำขอสำหรับสิทธิบัตรในประเทศและสิทธิบัตรภูมิภาค นอกเหนือจากคำขอที่ยื่นตามสนธิสัญญาฉบับนี้
- (vii) “คำขอระหว่างประเทศ” หมายความว่าถึง คำขอที่ยื่นตามสนธิสัญญาฉบับนี้
- (viii) การกล่าวถึง “คำขอ” ให้ถือว่าเป็นการกล่าวถึงคำขอระหว่างประเทศและคำขอในประเทศ
- (ix) การกล่าวถึง “สิทธิบัตร” ให้ถือว่าเป็นการกล่าวถึงสิทธิบัตรในประเทศและสิทธิบัตรภูมิภาค
- (x) การกล่าวถึง “กฎหมายภายในประเทศ” ให้ถือว่าเป็นการกล่าวถึงกฎหมายภายในของรัฐภาคีหรือ ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับคำขอกฎมิภาค หรือสิทธิบัตรภูมิภาค ให้ถือว่าเป็นการกล่าวถึง สนธิสัญญาที่บัญญัติเกี่ยวกับการยื่นคำขอกฎมิภาคหรือการออกสิทธิบัตรภูมิภาค
- (xi) “วันยื่นคำขอครั้งแรก” เพื่อวัตถุประสงค์ในการคำนวณกรอบระยะเวลา ให้หมายความว่าถึง
 - (เอ) วันยื่นคำขอซึ่งถูกอ้างการมีสิทธิก่อน ในกรณีที่คำขอระหว่างประเทศมีการอ้างสิทธิก่อนตามข้อ 8
 - (บี) วันยื่นคำขอครั้งแรกสุดซึ่งถูกอ้างการมีสิทธิก่อน ในกรณีที่คำขอระหว่างประเทศมีการอ้างสิทธิก่อนหลายครั้งตามข้อ 8
 - (ซี) วันยื่นคำขอระหว่างประเทศของคำขอนั้น ในกรณีคำขอระหว่างประเทศไม่มี การอ้างสิทธิก่อนตามข้อ 8
- (xii) “สำนักงานในประเทศ” หมายความว่าถึง องค์กรของรัฐบาลของรัฐภาคีที่ได้รับมอบหมายให้ออกสิทธิบัตร การกล่าวถึง “สำนักงานในประเทศ” ให้รวมถึงองค์กรระดับระหว่างประเทศที่รัฐต่างๆ ได้มอบหมายภารกิจในการออกสิทธิบัตรภูมิภาคด้วย แต่รัฐเหล่านั้นต้องมีอย่างน้อยหนึ่งรัฐที่เป็นรัฐภาคี และรัฐเหล่านั้นมอบอำนาจแก่องค์กรนั้นให้มีหน้าที่และให้ใช้อำนาจตามที่สนธิสัญญาและข้อบังคับได้ให้ไว้ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานในประเทศทั้งหลาย
- (xiii) “สำนักงานที่ได้รับมอบหมาย” หมายความว่าถึง สำนักงานในประเทศของรัฐที่ยื่นคำขอมอบหมายหรือสำนักงานที่กระทำการแทนรัฐนั้นตามหมวด 1 ของสนธิสัญญานี้
- (xiv) “สำนักงานที่ถูกเลือก” หมายความว่าถึง สำนักงานในประเทศของรัฐที่ยื่นคำขอเลือกหรือสำนักงานที่กระทำการแทนรัฐนั้นตามหมวด 2 ของสนธิสัญญานี้
- (xv) “สำนักงานรับคำขอ” หมายความว่าถึง สำนักงานในประเทศหรือองค์กรระดับระหว่างประเทศที่มีผู้ยื่นคำขอระหว่างประเทศ
- (xvi) “สหภาพ” หมายความว่าถึง สหภาพความร่วมมือทางด้านสิทธิบัตรระหว่างประเทศ
- (xvii) “สมัชชา” หมายความว่าถึง สมัชชาแห่งสหภาพ
- (xviii) “องค์กรการ” หมายความว่าถึง องค์กรทรัพย์สินทางปัญญาโลก
- (xix) “สำนักกระหว่างประเทศ” หมายความว่าถึง สำนักกระหว่างประเทศขององค์กร และตราบเท่าที่สหภาพสำนักงานคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างประเทศ (“บี ไอ อาร์ พี ไอ”) ยังคงมีอยู่ ให้หมายความว่ารวมถึงสหภาพของสำนักงานคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างประเทศด้วย

(xx) “ผู้อำนวยการใหญ่” หมายความว่า ผู้อำนวยการใหญ่ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาของโลก และ
ตราบเท่าที่ “บี ไอ อาร์ พี ไอ” ยังคงมีอยู่ หมายความว่ารวมถึงผู้อำนวยการของ “บี ไอ อาร์ พี ไอ” ด้วย

หมวด 1

คำขอระหว่างประเทศ และการตรวจค้นระหว่างประเทศ

ข้อ 3

คำขอระหว่างประเทศ

- (1) คำขอรับความคุ้มครองการประดิษฐ์ในรัฐภาคีใดๆ อาจยื่นเป็นคำขอระหว่างประเทศตามสนธิสัญญานี้
ได้
- (2) คำขอระหว่างประเทศต้องมีคำร้องขอ รายละเอียดการประดิษฐ์ ข้อถือสิทธิอย่างน้อยหนึ่งข้อ รูปเขียน
อย่างน้อยหนึ่งรูป (ในกรณีที่กำหนดให้ต้องมี) และบทสรุปการประดิษฐ์ตามที่กำหนดในสนธิสัญญานี้และ
ในข้อบังคับ
- (3) บทสรุปการประดิษฐ์มิไว้เพื่อประโยชน์ในด้านข้อมูลทางเทคนิคเท่านั้น และไม่สามารถนำมาพิจารณา
เพื่อประโยชน์อื่นใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ในการตีความขอบเขตที่ประสงค์จะขอรับความ
คุ้มครอง
- (4) คำขอระหว่างประเทศจะต้อง
 - (i) ใช้ภาษาที่กำหนด
 - (ii) เป็นไปตามข้อกำหนดเรื่องรูปแบบที่กำหนด
 - (iii) เป็นไปตามข้อกำหนดเรื่องความเป็นเอกภาพของการประดิษฐ์
 - (iv) ชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด

ข้อ 4

คำร้อง

- (1) คำร้องต้องประกอบด้วย
 - (i) คำร้องขอให้ดำเนินการพิจารณาคำขอระหว่างประเทศตามสนธิสัญญานี้
 - (ii) การระบุรัฐภาคีหนึ่งหรือหลายรัฐเพื่อขอรับความคุ้มครองการประดิษฐ์โดยผลของคำขอระหว่างประเทศ
 (“รัฐที่ได้รับมอบหมาย”) ถ้าสามารถขอรับสิทธิบัตรภูมิภาคสำหรับรัฐที่ได้รับมอบหมายได้ และผู้ยื่นคำขอ
ประสงค์จะขอรับสิทธิบัตรภูมิภาคมากกว่าสิทธิบัตรในประเทศ ให้ระบุความประสงค์ดังกล่าวไว้ในคำขอถ้า
ตามสนธิสัญญาเกี่ยวกับสิทธิบัตรภูมิภาคผู้ยื่นคำขอไม่สามารถจำกัดคำขอให้มิผลแต่เฉพาะบางรัฐที่เป็นภาคี
แห่งสนธิสัญญานั้นได้ การระบุรัฐภาคีแห่งสนธิสัญญาดังกล่าวรัฐใดรัฐหนึ่ง และระบุว่าประสงค์จะขอรับ

สิทธิบัตรภูมิภาค ให้ถือว่าเป็นการระบุนิติที่เป็นภาคีแห่งสนธิสัญญานี้ทุกรัฐ และถ้าตามกฎหมายภายในของรัฐที่ได้รับมอบหมาย กำหนดให้การระบุนิตินั้นมีผลเป็นคำขอรับสิทธิบัตรภูมิภาค ให้ถือว่าการระบุนิติดังกล่าวเป็นการระบุนิติที่ประสงค์ที่จะขอรับสิทธิบัตรภูมิภาค

(iii) ชื่อและข้อมูลอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับผู้ยื่นคำขอและตัวแทน (ถ้ามี)

(iv) ชื่อการประดิษฐ์

(v) ชื่อและข้อมูลอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับนักประดิษฐ์ ในกรณีที่กฎหมายภายในของรัฐที่ได้รับมอบหมายอย่างน้อยหนึ่งรัฐกำหนดให้ต้องมีข้อมูลนั้นในขณะยื่นคำขอในประเทศ แต่ถ้าไม่มีกฎหมายภายในกำหนดเช่นนั้น การจัดทำมีชื่อและข้อมูลอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับนักประดิษฐ์ อาจทำในคำร้องนั่นเอง หรือแยกแจ้งเป็นหนังสือไปยังสำนักงานที่ได้รับมอบหมายแต่ละสำนักงาน ซึ่งมีกฎหมายภายในกำหนดให้ต้องมีชื่อและข้อมูลอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับนักประดิษฐ์ แต่อนุญาตให้แจ้งข้อมูลดังกล่าวภายหลังการยื่นคำขอในประเทศได้

(2) การระบุนิติทุกครั้งต้องชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด ภายในกรอบเวลาที่กำหนด

(3) เว้นแต่ผู้ยื่นคำขอต้องการขอรับความคุ้มครองประเภทอื่นใดที่กล่าวถึงในข้อ 43 การระบุนิติให้หมายความ่ว่า ความคุ้มครองที่ประสงค์จะได้รับ ประกอบด้วย การให้สิทธิบัตร โดยหรือสำหรับรัฐที่ได้รับมอบหมาย เพื่อประโยชน์ของวรรคนี้ มิให้นำข้อ 2 (ii) มาใช้บังคับ

(4) การไม่ระบุชื่อและข้อมูลอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับนักประดิษฐ์ในคำร้อง จะไม่มีผลกระทบในรัฐที่ได้รับมอบหมายใดๆ ซึ่งมีกฎหมายภายในกำหนดให้ต้องมีข้อมูลดังกล่าว แต่

อนุญาตให้แจ้งภายหลังการยื่นคำขอในประเทศได้ การไม่ระบุข้อมูลดังกล่าวในหนังสือแจ้งแยกต่างหากจากคำร้อง จะไม่มีผลกระทบในรัฐที่ได้รับมอบหมายใดๆ ที่กฎหมายภายในของรัฐนั้นมีได้กำหนดให้ต้องมีชื่อและข้อมูลดังกล่าว

ข้อ 5

รายละเอียดการประดิษฐ์

รายละเอียดการประดิษฐ์จะต้องเปิดเผยการประดิษฐ์ในลักษณะที่ชัดเจนและสมบูรณ์เพียงพอที่จะทำให้บุคคลผู้มีความชำนาญในสาขานั้นสามารถทำขึ้นมาได้

ข้อ 6

ข้อถือสิทธิ

ข้อถือสิทธิจะต้องระบุสิ่งที่ประสงค์จะขอรับความคุ้มครอง ข้อถือสิทธิจะต้องชัดเจนรัดกุม และมีรายละเอียดการประดิษฐ์รองรับอย่างครบถ้วน

ข้อ 7 รูปเขียน

- (1) ภายใต้บังคับของบทบัญญัติในวรรค (2) (ii) จะต้องมีการเขียนในกรณีที่เป็นเพื่อให้สามารถเข้าใจการประดิษฐ์ได้
- (2) ในกรณีที่รูปเขียนไม่มีความจำเป็นต่อการทำความเข้าใจการประดิษฐ์แต่ลักษณะการประดิษฐ์สามารถอธิบายได้ด้วยรูปเขียน
 - (i) ผู้ยื่นคำขออาจยื่นรูปเขียนดังกล่าวมาพร้อมกับคำขอระหว่างประเทศก็ได้
 - (ii) สำนักงานที่ได้รับมอบหมายใดๆ อาจกำหนดให้ผู้ยื่นคำขอยื่นรูปเขียนนั้นต่อสำนักงานภายในกรอบเวลาที่กำหนดก็ได้

ข้อ 8

การอ้างสิทธิก่อน

- (1) คำขอระหว่างประเทศอาจมีคำประกาศตามที่กำหนดในข้อบังคับเพื่ออ้างสิทธิก่อนในคำขอหนึ่ง หรือหลายคำขอที่ได้ยื่นก่อนหน้าในหรือสำหรับประเทศใดๆ ที่เป็นภาคีของอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม
- (2) (เอ) ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในวรรคย่อย (บี) เงื่อนไขและผลของการอ้างสิทธิก่อนที่ประกาศตามวรรค (1) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อ 4 ของ อนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม ฉบับกรุงสต็อกโฮล์ม
- (บี) คำขอระหว่างประเทศซึ่งการมีสิทธิก่อนในคำขอหนึ่งหรือหลายคำขอที่ได้ยื่นไว้ก่อนหน้าในรัฐภาคีถูกกล่าวอ้าง อาจระบุชื่อรัฐนั้นให้เป็นรัฐที่ได้รับมอบหมายก็ได้ ในกรณีที่คำขอระหว่างประเทศได้กล่าวอ้างการมีสิทธิก่อนในคำขอในประเทศหนึ่งหรือหลายคำขอ ที่ได้ยื่นไว้ในหรือสำหรับรัฐที่ได้รับมอบหมาย หรือในกรณีที่การมีสิทธิก่อนในคำขอระหว่างประเทศที่มอบหมายรัฐภาคีเพียงรัฐเดียวถูกกล่าวอ้าง ให้เงื่อนไขและผลของสิทธิก่อนที่ถูกอ้างในรัฐภาคีนั้นเป็นไปตามกฎหมายภายในของรัฐนั้น

ข้อ 9

ผู้ยื่นคำขอ

- (1) ผู้ใด มีภูมิลำเนาหรือมีสัญชาติของรัฐภาคีอาจยื่นคำขอระหว่างประเทศก็ได้
- (2) สมาชิกอาจอนุญาตให้ผู้มีภูมิลำเนาและผู้มีสัญชาติของประเทศใดๆ ที่เป็นภาคีของอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรมซึ่งมิได้เป็นภาคีของสนธิสัญญานี้ยื่นคำขอระหว่างประเทศก็ได้

(3) หลักการเรื่องภูมิลาเนา สัญชาติ และการใช้หลักการทั้งสองข้างต้นในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอหลายคน หรือในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอเหล่านั้นมิใช่บุคคลเดียวกันในรัฐที่ได้รับมอบหมายทั้งหมดถูกบัญญัติไว้ในข้อบังคับ

ข้อ 10

สำนักงานรับคำขอ

คำขอระหว่างประเทศจะต้องยื่นต่อสำนักงานรับคำขอที่กำหนด ซึ่งสำนักงานดังกล่าวจะตรวจสอบและดำเนินการกับคำขอนั้นตามที่บัญญัติในสนธิสัญญานี้และข้อบังคับ

ข้อ 11

วันยื่นคำขอและผลของคำขอระหว่างประเทศ

(1) ให้สำนักงานรับคำขอถือวันที่ได้รับคำขอระหว่างประเทศเป็นวันยื่นคำขอระหว่างประเทศหากปรากฏแก่สำนักงานนั้นว่า ในขณะที่รับคำขอ

(i) ไม่ปรากฏอย่างชัดเจนว่าผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ไม่มีสิทธิยื่นคำขอระหว่างประเทศต่อสำนักงานรับคำขอด้วยเหตุของภูมิลาเนาหรือสัญชาติ

(ii) คำขอระหว่างประเทศได้ใช้ภาษาที่กำหนด

(iii) คำขอระหว่างประเทศอย่างน้อยที่สุดต้องมีองค์ประกอบต่างๆ ดังต่อไปนี้

(เอ) สิ่งที่ยืนยันว่าประสงค์จะให้ยื่นคำขอระหว่างประเทศ

(บี) การระบุชื่อรัฐภาคีอย่างน้อยหนึ่งรัฐ

(ซี) ชื่อของผู้ยื่นคำขอตามที่กำหนด

(ดี) ส่วนหนึ่งที่ยังมองอย่างผิวเผินว่าเป็นรายละเอียดการประดิษฐ์

(อี) ส่วนหนึ่งที่ยังมองอย่างผิวเผินว่าเป็นข้อถือสิทธิอย่างน้อยหนึ่งข้อ

(2) (เอ) ถ้าสำนักงานรับคำขอพบว่าในขณะที่รับคำขอนั้น คำขอระหว่างประเทศมิได้เป็นไปตามรายการที่กำหนดในวรรค (1) ให้สำนักงานแจ้งตามที่กำหนดในข้อบังคับให้ผู้ยื่นคำขอยื่นเอกสารแก้ไขให้ถูกต้อง

(บี) ถ้าผู้ยื่นคำขอปฏิบัติตามที่ได้รับแจ้งตามที่กำหนดในข้อบังคับให้สำนักงานรับคำขอระบุให้วันที่ได้รับเอกสารที่แก้ไขให้ถูกต้องนั้นเป็นวันยื่นคำขอระหว่างประเทศ

(3) ภายใต้บังคับข้อ 64 (4) คำขอระหว่างประเทศใดเป็นไปตามรายการที่กำหนดในอนุวรรค (i) ถึง (iii) ของวรรค (1) และได้มีการระบุวันยื่นคำขอระหว่างประเทศให้แล้ว ให้คำขอดังกล่าวมีผลเช่นเดียวกับคำขอในประเทศโดยปกติในแต่ละรัฐที่ได้รับมอบหมาย นับแต่วันยื่นคำขอระหว่างประเทศ โดยให้ถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันยื่นคำขอที่แท้จริงในแต่ละรัฐที่ได้รับมอบหมาย

(4) คำขอระหว่างประเทศใดที่เป็นไปตามรายการที่กำหนดในอนุวรรค (i) ถึง (iii) ของวรรค (1) ให้มีผล

เท่ากับการยื่นคำขอในประเทศโดยปกติ ตามความหมายที่กำหนดในอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม

ข้อ 12

การจัดส่งคำขอระหว่างประเทศไปยังสำนักกระหว่างประเทศ

และองค์การตรวจค้นระหว่างประเทศ

- (1) ให้เก็บคำขอระหว่างประเทศฉบับหนึ่งไว้ที่สำนักงานรับคำขอ (“คำขอลบับสำนักงานรับคำขอ”) ให้จัดส่งฉบับหนึ่ง (“คำขอลบับสำนักกระหว่างประเทศ”) ไปยังสำนักกระหว่างประเทศ และให้จัดส่งอีกฉบับหนึ่ง (“คำขอลบับองค์การตรวจค้นระหว่างประเทศ”) ไปยังองค์การตรวจค้น ระหว่างประเทศซึ่งมีอำนาจหน้าที่ที่กล่าวถึงในข้อ 16 ตามที่กำหนดในข้อบังคับ
- (2) คำขอลบับสำนักกระหว่างประเทศให้ถือเป็นฉบับที่ถูกต้องของคำขอระหว่างประเทศ
- (3) ให้ถือว่าคำขอระหว่างประเทศถูกถอน หากสำนักกระหว่างประเทศมิได้รับคำขอลบับสำนักกระหว่างประเทศภายในกรอบเวลาที่กำหนด

ข้อ 13

การจัดให้มีสำเนาคำขอระหว่างประเทศที่สำนักงานที่ได้รับมอบหมาย

- (1) สำนักงานที่ได้รับมอบหมายใดๆ อาจขอให้สำนักกระหว่างประเทศจัดส่งสำเนาคำขอ ระหว่างประเทศมาให้ก่อนมีการติดต่อสื่อสารตามที่กำหนดในข้อ 20 ก็ได้ และให้สำนักกระหว่างประเทศจัดส่งสำเนาดังกล่าวให้แก่สำนักงานที่ได้รับมอบหมายโดยเร็วที่สุดหลังจากสิ้นสุดระยะเวลา 1 ปีนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรก
- (2) (เอ) ผู้ยื่นคำขออาจจัดส่งสำเนาคำขอระหว่างประเทศของตนไปยังสำนักงานที่ได้รับมอบหมายใดๆ ในเวลาใดก็ได้
- (บี) ผู้ยื่นคำขออาจขอให้สำนักกระหว่างประเทศจัดส่งสำเนาคำขอระหว่างประเทศของตนฉบับหนึ่งไปยังสำนักงานที่ได้รับมอบหมายในเวลาใดก็ได้และให้สำนักกระหว่างประเทศจัดส่งสำเนาดังกล่าวไปยังสำนักงานที่ได้รับมอบหมายนั้น โดยเร็วที่สุด
- (ซี) สำนักงานในประเทศใดๆ อาจแจ้งต่อสำนักกระหว่างประเทศว่าไม่ประสงค์ที่จะรับสำเนาตามความในอนุวรรค (บี) ในกรณีเช่นนี้ มิให้นำความในอนุวรรคดังกล่าวมาใช้บังคับแก่สำนักงานแห่งนั้น

ข้อ 14

ข้อบกพร่องบางประการในคำขอระหว่างประเทศ

- (1) (เอ) สำนักงานรับคำขอต้องตรวจว่า คำขอระหว่างประเทศมีข้อบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้หรือไม่ กล่าวคือ

- (i) ไม่ได้มีการลงนามตามที่กำหนดในข้อบังคับ
 - (ii) ไม่มีข้อบ่งชี้ตามที่กำหนดเกี่ยวกับผู้ยื่นคำขอ
 - (iii) ไม่มีชื่อการประดิษฐ์
 - (iv) ไม่มีบทสรุปการประดิษฐ์
 - (v) ไม่เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดในข้อบังคับ
- (ปี) หากสำนักงานรับคำขอพบข้อบกพร่องข้อใดข้อหนึ่งดังกล่าวข้างต้น ให้สำนักงานแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทำการแก้ไขคำขอระหว่างประเทศให้ถูกต้องภายในกรอบเวลาที่กำหนด หากผู้ยื่นคำขอไม่ปฏิบัติตาม ให้ถือว่าคำขอระหว่างประเทศนั้นถูกถอน และให้สำนักงานรับคำขอประกาศการถอนคำขอนั้น
- (2) หากคำขอระหว่างประเทศอ้างถึงรูปเขียนซึ่งมิได้มีอยู่จริงในคำขอนั้น ให้สำนักงานรับคำขอแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ และผู้ยื่นคำขออาจจัดส่งรูปเขียนนั้นไปยังสำนักงานรับคำขอภายในกรอบเวลาที่กำหนด ถ้าหากผู้ยื่นคำขอดำเนินการดังกล่าว ให้ถือว่าวันที่สำนักงานรับคำขอได้รับรูปเขียนเป็นวันยื่นคำขอระหว่างประเทศ แต่ถ้ามิได้ดำเนินการเช่นนั้น ให้ถือว่าไม่มีการอ้างถึงรูปเขียนนั้นแต่อย่างใด
- (3) (เอ) ถ้าหากสำนักงานรับคำขอพบว่า ยังมีได้มีการชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในข้อ 3
- (4) (iv) หรือยังมีได้มีการชำระค่าธรรมเนียมในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐที่ได้รับมอบหมายตามที่กำหนดในข้อ 4 (2) ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าคำขอระหว่างประเทศนั้นถูกถอนและให้สำนักงานรับคำขอประกาศการถอนคำขอนั้น
- (ปี) หากสำนักงานรับคำขอพบว่า ได้มีการชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในข้อ 4
- (2) สำหรับรัฐที่ได้รับมอบหมายรัฐหนึ่ง หรือหรือหลายรัฐแล้ว (แต่ไม่ทั้งหมด) ภายในกรอบเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ขอได้ถอนการระบุชื่อรัฐที่ได้รับมอบหมายซึ่งตนมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด และให้สำนักงานรับคำขอประกาศการถอนนั้น
- (4) หากภายหลังจากครบวันยื่นขอระหว่างประเทศให้แก่คำขอระหว่างประเทศแล้วสำนักงานรับคำขอตรวจพบภายในกรอบเวลาที่กำหนดว่า คำขอระหว่างประเทศมิได้มีข้อกำหนดอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ระบุไว้ในข้อ (i) – (iii) ของข้อ 11 (1) อย่างครบถ้วนในวันนั้น ให้ถือว่าคำขอนั้นถูกถอน และให้สำนักงานรับคำขอประกาศการถอนนั้น

ข้อ 15

การตรวจค้นระหว่างประเทศ

- (1) คำขอระหว่างประเทศแต่ละฉบับจะต้องมีการตรวจค้นระหว่างประเทศ
- (2) วัตถุประสงค์ของการตรวจค้นระหว่างประเทศ คือ เพื่อค้นหางานที่ปรากฏอยู่แล้วที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้น
- (3) การตรวจค้นระหว่างประเทศให้พิจารณาจากข้อถือสิทธิเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงรายละเอียดการประดิษฐ์และรูปเขียน (ถ้ามี)

(4) องค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศตามที่กล่าวถึงในข้อ 16 ต้องพยายามค้นหางานที่ปรากฏอยู่แล้วที่เกี่ยวข้องให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และไม่ว่ากรณีใดๆ ให้ตรวจสอบจากเอกสารที่ระบุในข้อบังคับด้วย

(5) (เอ) ถ้าหากกฎหมายภายในของรัฐบาลคืออนุญาตให้ทำได้ ผู้ยื่นคำขอซึ่งได้ยื่นคำขอในประเทศต่อสำนักงานในประเทศของรัฐนั้นหรือที่กระทำการแทนรัฐนั้น อาจร้องขอตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมายนั้น ให้มีการตรวจค้นคำขอนั้นเหมือนกับการตรวจค้นระหว่างประเทศ(“การตรวจค้นแบบระหว่างประเทศ”) ก็ได้

(บี) ถ้าหากกฎหมายภายในของรัฐบาลคืออนุญาตให้ทำได้ สำนักงานในประเทศของรัฐนั้นหรือที่กระทำการแทนรัฐนั้น อาจนำคำขอในประเทศใดๆ ที่ได้ยื่นไว้ต่อตนมาทำการตรวจค้นแบบระหว่างประเทศก็ได้

(ซี) การตรวจค้นแบบระหว่างประเทศให้ดำเนินการ โดยองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศที่กล่าวถึงในข้อ 16 ซึ่งจะมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจค้นระหว่างประเทศถ้าคำขอในประเทศนั้นเป็นคำขอระหว่างประเทศที่ได้ยื่นไว้ต่อสำนักงานที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) และ (บี) ถ้าหากคำขอในประเทศได้ใช้ภาษาซึ่งองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศเห็นว่าไม่มีศักยภาพที่จะพิจารณาได้ ให้ทำการตรวจค้นแบบระหว่างประเทศโดยอาศัยคำแปลที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำเป็น ภาษาที่กำหนดไว้สำหรับคำขอระหว่างประเทศ ซึ่งองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศยอมรับที่จะพิจารณาให้ ทั้งนี้ คำขอในประเทศ และคำแปลตามที่กำหนด จะต้องอยู่ในรูปแบบที่กำหนดไว้สำหรับคำขอระหว่างประเทศ

ข้อ 16

องค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศ

(1) การตรวจค้นระหว่างประเทศให้ดำเนินการ โดยองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศซึ่งอาจจะเป็นสำนักงานในประเทศ หรือองค์กรระดับระหว่างประเทศ เช่น สถาบันสิทธิบัตรระหว่างประเทศก็ได้ ซึ่งจะมีภาระหน้าที่ในการจัดทำรายงานการตรวจค้นเอกสารเพื่อค้นหางานที่ปรากฏอยู่แล้วที่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์ตามคำขอด้วย

(2) ในระหว่างที่ยังมิได้รวมศูนย์องค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศให้มีเพียงแห่งเดียว ถ้ามีองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศอยู่หลายแห่ง ให้สำนักงานรับคำขอแต่ละแห่งระบุชื่อองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งให้มีอำนาจในการตรวจค้นคำขอระหว่างประเทศที่ได้ยื่นต่อสำนักงานรับคำขอนั้น ตามบทบัญญัติของความตกลงที่ใช้บังคับตามที่กล่าวถึงในวรรค (3) (บี)

(3) (เอ) องค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศจะต้องได้รับการแต่งตั้งจากสมาชิกสำนักงานในประเทศใดและองค์กรระดับระหว่างประเทศใดที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อกำหนดในอนุวรรค (ซี) อาจได้รับแต่งตั้งเป็นองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศก็ได้

(บี) การแต่งตั้งให้ขึ้นอยู่กับความสมัครใจของสำนักงานในประเทศหรือองค์กรระดับระหว่างประเทศที่จะได้รับแต่งตั้ง และความตกลงระหว่างสำนักงานหรือองค์กรนั้นกับสำนักระหว่างประเทศโดยได้รับความ

เห็นชอบจากสมาชิก ในความตกลงนั้น ให้ระบุสิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำสัญญา อย่างเป็นทางการของสำนักงานหรือองค์การนั้นว่าจะบังคับใช้และปฏิบัติตามหลักสามัญของการตรวจค้น ระหว่างประเทศ

(ซี) ในข้อบังคับมีข้อกำหนดขั้นต่ำ โดยเฉพาะเรื่องอัตรากำลังบุคลากรและการจัดเตรียมเอกสาร ซึ่ง สำนักงานในประเทศหรือองค์การใดๆ จะต้องมิให้พร้อมก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้งได้ และจะต้องมิให้ พร้อมตลอดระยะเวลาที่ได้รับการแต่งตั้ง

(ดี) การแต่งตั้งจะต้องกำหนดระยะเวลาไว้ แต่อาจขยายเวลาออกไปอีกได้

(อี) ก่อนที่สมาชิกจะพิจารณาชี้ขาดในเรื่องการแต่งตั้งสำนักงานในประเทศหรือองค์การระดับระหว่าง ประเทศใดๆ หรือเรื่องการขยายระยะเวลาการแต่งตั้ง หรือก่อนที่จะปล่อยให้ระยะเวลาการแต่งตั้งสิ้นสุดลง สมาชิกจะต้องฟังสำนักงานหรือองค์การที่มีส่วนได้เสีย และหารือคณะกรรมการความร่วมมือทางวิชาการที่ กล่าวถึงในข้อ 56 เมื่อมีการจัดตั้งคณะกรรมการดังกล่าวขึ้นแล้ว

ข้อ 17

การดำเนินการขององค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศ

(1) การดำเนินการขององค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของสนธิสัญญา ข้อบังคับ และความตกลงที่สำนักระหว่างประเทศทำกับสำนักงานดังกล่าวตามสนธิสัญญาฉบับนี้และ ข้อบังคับ

(2) (เอ) หากองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศพิจารณาเห็นว่า

(i) คำขอระหว่างประเทศเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องตรวจค้นระหว่างประเทศไม่จำเป็นต้องตรวจค้นตาม ข้อบังคับ และเป็นกรณีตัดสินใจจะไม่ตรวจค้น หรือ

(ii) รายละเอียดการประติษฐ์ ข้อถือสิทธิ หรือรูปเขียนนั้นไม่เป็นไปตามข้อกำหนดจนถึงขนาดที่ไม่สามารถ ทำการตรวจค้นให้คดีให้องค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศประกาศเช่นนั้นและแจ้ง ไปยังผู้ยื่นคำขอและ สำนักระหว่างประเทศว่าจะไม่จัดทำรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศ

(บี) ถ้าพบว่ามีเหตุใดๆ ที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) สัมพันธ์กับข้อถือสิทธิบางข้อเท่านั้น ให้ระบุเหตุการณ์ ดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับข้อถือสิทธินั้นในรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศแต่สำหรับข้อถือสิทธิอื่น ให้จัดทำรายงานตามที่บัญญัติในข้อ 18

(3) (เอ) ถ้าองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศพิจารณาเห็นว่า คำขอระหว่างประเทศไม่เป็นไปตามข้อกำหนด เรื่องความเป็นเอกภาพของการประติษฐ์ตามที่กำหนดในข้อบังคับ ให้องค์กรแจ้งไปยังผู้ยื่นคำขอให้ชำระ ค่าธรรมเนียมเพิ่มเติม ให้องค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศจัดทำรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศในส่วน ของคำขอระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการประติษฐ์ที่กล่าวถึงครั้งแรกในข้อถือสิทธินั้น (“การประติษฐ์หลัก”) และให้จัดทำรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศในส่วน of คำขอระหว่างประเทศที่มีการชำระ

ค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมต่อเมื่อได้มีการชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมดังกล่าวภายในกรอบเวลาที่กำหนดแล้ว (บี) กฎหมายภายในของรัฐที่ได้รับการมอบหมายอาจกำหนดว่า หากสำนักงานในประเทศของรัฐนั้นพบว่า การแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอไปชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมตามที่บัญญัติในอนุวรรค (เอ) ขององค์การตรวจค้นระหว่างประเทศเป็นไปโดยชอบแล้ว และหากผู้ยื่นคำขอยังมิได้ชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมทั้งหมด ให้ถือว่าคำขอระหว่างประเทศในส่วนที่ยังมิได้ตรวจค้นเพราะเหตุที่ยังมิได้ชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมนั้นถูกถอนเท่าที่ เกี่ยวข้องกับผลที่เกิดในรัฐนั้น เว้นแต่ผู้ยื่นคำขอจะ ได้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษให้แก่สำนักงานในประเทศ ของรัฐนั้น

ข้อ 18

รายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศ

- (1) ให้จัดทำรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศภายในกรอบเวลาและรูปแบบที่กำหนด
- (2) ให้องค์การตรวจค้นระหว่างประเทศจัดส่งรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศไปให้ผู้ยื่นคำขอและ สำนักกระหว่างประเทศในทันทีที่จัดทำรายงานดังกล่าวแล้ว
- (3) รายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศ หรือคำประกาศที่กล่าวถึงในข้อ 17 (2) (เอ) จะต้องได้รับการแปล ตามที่กำหนดในข้อบังคับ การแปลดังกล่าว ให้จัดเตรียมโดยสำนักกระหว่างประเทศ หรือภายใต้ความ รับผิดชอบของสำนักกระหว่างประเทศ

ข้อ 19

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อถือสิทธิที่สำนักกระหว่างประเทศ

- (1) ภายหลังจากได้รับรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศ ผู้ยื่นคำขอมิสิทธิแก้ไขเพิ่มเติมข้อถือสิทธิในคำ ขอรับระหว่างประเทศได้หนึ่งครั้ง โดยยื่นคำขอแก้ไขเพิ่มเติมต่อสำนักกระหว่างประเทศภายในกรอบเวลาที่ กำหนด ในขณะที่ผู้ยื่นคำขออาจยื่นคำชี้แจงโดยย่อตามที่กำหนดในข้อบังคับอธิบายเรื่องการแก้ไข เพิ่มเติม และชี้แจงผลกระทบที่อาจเกิดต่อรายละเอียดการประดิษฐ์และรูปเขียนนั้นก็ได้
- (2) การแก้ไขเพิ่มเติมจะต้องไม่เกินไปกว่าการประดิษฐ์ที่ได้เปิดเผยไว้ในคำขอรับระหว่างประเทศที่ยื่นไว้ แล้ว
- (3) ถ้าหากกฎหมายภายในของประเทศที่ได้รับการมอบหมายประเทศใดอนุญาตให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเกินไป กว่า การประดิษฐ์ที่ได้เปิดเผยไว้ได้ การไม่ปฏิบัติตามวรรค (2) จะไม่ก่อให้เกิดผลใดๆ ในประเทศนั้น

ข้อ 20

การสื่อสารไปยังสำนักงานที่ได้รับการมอบหมาย

(1) (เอ) คำขอระหว่างประเทศ พร้อมกับรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศ(รวมทั้งการระบุข้อมูลที่กล่าวถึงในข้อ 17 (2) (บี)) หรือคำประกาศตามข้อ 17 (2) (เอ) จะต้องถูกสื่อสารไปยังสำนักงานที่ได้รับมอบหมายทุกแห่ง ตามที่กำหนดในข้อบังคับ เว้นแต่สำนักงานที่ได้รับมอบหมายจะสละสิทธิในข้อกำหนดดังกล่าวนี้ทั้งหมดหรือบางส่วน (บี) การสื่อสาร ให้รวมถึง คำแปล (ตามที่กำหนด) ของรายงานหรือคำประกาศดังกล่าวด้วย

(2) หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมข้อถือสิทธิตามข้อ 19 (1) การสื่อสารจะต้องมีข้อความทั้งหมดของข้อถือสิทธิที่ได้ยื่นไว้และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม หรือมีข้อความทั้งหมดของข้อถือสิทธิที่ได้ยื่นไว้ พร้อมทั้งระบุส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม อย่างใดอย่างหนึ่ง และให้รวมถึงคำชี้แจงที่กล่าวถึงในข้อ 19 (1) ด้วย (ถ้ามี)

(3) หากสำนักงานที่ได้รับมอบหมายหรือผู้ยื่นคำขอร้องขอ ให้องค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศส่งสำเนาเอกสารที่อ้างถึงในรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศไปยังสำนักงานดังกล่าวหรือผู้ยื่นคำขอตามลำดับตามที่กำหนดในข้อบังคับ

ข้อ 21

การประกาศโฆษณาระหว่างประเทศ

(1) ให้สำนักกระหว่างประเทศประกาศโฆษณาคำขอระหว่างประเทศ

(2) (เอ) ภายใต้บังคับของข้อยกเว้นที่กำหนดในอนุวรรค (บี) และในข้อ 64 (3) การประกาศโฆษณาระหว่างประเทศของคำขอระหว่างประเทศให้เกิดขึ้นทันทีที่สิ้นสุดระยะเวลา 18 เดือน นับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรกของคำขอนั้น

(บี) ผู้ยื่นคำขออาจขอให้สำนักกระหว่างประเทศประกาศโฆษณาคำขอระหว่างประเทศของตนในเวลาใดก็ได้ก่อนสิ้นสุดกรอบเวลาที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ให้สำนักกระหว่างประเทศดำเนินการตามที่กำหนดในข้อบังคับ

(3) ให้ประกาศโฆษณารายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศ หรือคำประกาศที่กล่าวถึงในข้อ 17 (2) (เอ) ตามที่กำหนดในข้อบังคับ

(4) ภาษาและรูปแบบในการประกาศโฆษณาระหว่างประเทศและรายละเอียดอื่นๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับ

(5) ห้ามมิให้ประกาศโฆษณาระหว่างประเทศแก่คำขอระหว่างประเทศที่มีการถอนไปแล้ว หรือให้ถือว่าถูกถอนก่อนการเตรียมการประกาศโฆษณาจะเสร็จสมบูรณ์

(6) หากคำขอระหว่างประเทศมีการบรรยายหรือรูปเขียนซึ่งสำนักกระหว่างประเทศเห็นว่าขัดต่อศีลธรรมอันดีหรือความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือถ้าสำนักกระหว่างประเทศเห็นว่าคำขอระหว่างประเทศมีข้อความที่เป็นการดูหมิ่นตามที่กำหนดในข้อบังคับ สำนักกระหว่างประเทศ อาจคว้งไม่ประกาศโฆษณาการบรรยาย รูปเขียน และข้อความเช่นนั้นก็ได้ โดยระบุบริเวณและจำนวนคำหรือรูปเขียนที่คว้ง

ไม่ประกาศโฆษณาขึ้น และเมื่อมีการร้องขอ ให้จัดทำตอนที่ถูกต้อง เว้น ไม่ประกาศโฆษณาไว้ในฉบับแยกต่างหาก

ข้อ 22

การส่งสำเนา คำแปล และค่าธรรมเนียมไปยังสำนักงานที่ได้รับมอบหมาย

- (1) ให้ผู้ยื่นคำขอจัดส่งสำเนาคำขอระหว่างประเทศ (เว้นแต่ได้มีการสื่อสารตามที่กำหนดในข้อ 20 แล้ว) และคำแปลคำขอระหว่างประเทศ (ตามที่กำหนด) และชำระค่าธรรมเนียมในประเทศ (ถ้ามี) ไปยังสำนักงานที่ได้รับมอบหมายแต่ละแห่ง ก่อนวันสิ้นสุดระยะเวลา 30 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรก ในกรณีที่กฎหมายภายในประเทศของรัฐที่ได้รับมอบหมายกำหนดให้ต้องมีชื่อและข้อมูลอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับนักประดิษฐ์ ต่อนุญาตให้แจ้งข้อมูลนั้นภายหลังจากการยื่นคำขอในประเทศได้ให้ผู้ยื่นคำขอแจ้งข้อมูลดังกล่าวไปยังสำนักงานในประเทศหรือสำนักงานที่ทำการแทนรัฐนั้น ก่อนสิ้นสุดระยะเวลา 30 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรก เว้นแต่จะมีระบุไว้แล้วในคำร้อง
- (2) ในกรณีที่องค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศออกคำประกาศตามข้อ 17 (2) (เอ)ว่าจะไม่จัดทำรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศ ให้กรอบเวลาสำหรับการดำเนินการที่กล่าวมาแล้วในวรรค (1) ของข้อนี้ มีกำหนดเวลาเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในวรรค (1)
- (3) กฎหมายภายในประเทศใดๆ อาจกำหนดกรอบเวลาสำหรับการดำเนินการที่กล่าวมาแล้วในวรรค (1) หรือวรรค (2) ให้สิ้นสุดภายหลังจากกรอบเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคดังกล่าวก็ได้

ข้อ 23

การชะลอการดำเนินการภายในประเทศ

- (1) ห้ามมิให้สำนักงานที่ได้รับมอบหมายดำเนินการหรือตรวจสอบคำขอระหว่างประเทศก่อนวันสิ้นสุดกรอบเวลาที่ใช้บังคับตามข้อ 22
- (2) โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติในวรรค (1) เมื่อผู้ยื่นคำขอร้องขออย่างชัดเจน สำนักงานที่ได้รับมอบหมายใดๆ อาจดำเนินการหรือตรวจสอบคำขอระหว่างประเทศในเวลาใดก็ได้

ข้อ 24

การสิ้นสุดที่อาจเกิดขึ้นในรัฐที่ได้รับมอบหมาย

- (1) ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติข้อ 25 ในกรณีตาม (ii) ของวรรคนี้ ให้ผลของคำขอระหว่างประเทศตามที่กำหนดในข้อ 11 (3) สิ้นสุดลงในรัฐที่ได้รับมอบหมายใดๆ โดยให้มีผลเช่นเดียวกับการถอนคำขอในประเทศของรัฐนั้น ถ้าหากว่า
 - (i) ผู้ยื่นคำขอได้ขอถอนคำขอระหว่างประเทศของตน หรือถอนการมอบหมายรัฐนั้น

- (ii) คำขอระหว่างประเทศถือว่าถูกถอนตามข้อ 12 (3) ข้อ 14 (1)(บี) ข้อ 14 (3)
(เอ) หรือข้อ 14 (4) หรือถือว่าถอนการมอบหมายรัฐนั้นตามข้อ 14 (3) (บี)
(iii) ผู้ยื่นคำขอมิได้ดำเนินการที่กล่าวถึงในข้อ 22 ภายในกรอบเวลาที่ใช้บังคับ
(2) โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติในวรรค (1) สำนักงานที่ได้รับมอบหมายใดๆ อาจคงไว้ซึ่งผลตามข้อ 11 (3) แม้ว่าผลดังกล่าวไม่จำเป็นต้องคงไว้ตามข้อ 25 (2)

ข้อ 25

การทบทวนโดยสำนักงานที่ได้รับมอบหมาย

- (1) (เอ) ในกรณีที่สำนักงานรับคำขอปฏิเสธที่จะระงับวันยื่นคำขอระหว่างประเทศ หรือได้ประกาศให้ถือว่าคำขอระหว่างประเทศนั้นถูกถอน หรือเมื่อสำนักระหว่างประเทศได้พบกรณีตามข้อ 12 (3) ถ้าผู้ยื่นคำขอร้องขอให้สำนักระหว่างประเทศจัดส่งสำเนาของเอกสารใดๆ ที่มีอยู่ในแฟ้มให้แก่สำนักงานที่ได้รับมอบหมายแห่งใดแห่งหนึ่งที่ยื่นขอระงับชื่อมาโดยทันที
(บี) ในกรณีที่สำนักงานรับคำขอประกาศให้ถือว่ามีกรณีถอนการระบุชื่อรัฐที่ได้รับมอบหมาย ถ้าผู้ยื่นคำขอร้องขอให้สำนักระหว่างประเทศจัดส่งสำเนาของเอกสารใดๆ ที่มีอยู่ในแฟ้มให้แก่สำนักงานในประเทศของรัฐนั้นโดยทันที
(ซี) คำร้องตามอนุวรรค (เอ) หรือ (บี) จะต้องยื่นภายในกรอบเวลาที่กำหนด
(2) (เอ) ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในอนุวรรค (บี) หากได้มีการชำระค่าธรรมเนียมในประเทศ(ถ้ามี) และได้จัดส่งคำแปลที่เหมาะสม (ตามที่กำหนด) ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้สำนักงานที่ได้รับมอบหมายแต่ละแห่งพิจารณาว่าการปฏิเสธ การประกาศ หรือการพบกรณีดังกล่าวถึงใน (1) เป็นไปโดยชอบตามบทบัญญัติแห่งสนธิสัญญานี้และข้อบังคับหรือไม่ และหากพบว่าการปฏิเสธหรือการประกาศนั้นเป็นผลมาจากความผิดพลาดหรือการละเลยของสำนักงานรับคำขอ หรือการพบกรณีดังกล่าวข้างต้นนั้นเป็นผลมาจากความผิดพลาดหรือการละเลยของสำนักระหว่างประเทศ ให้สำนักงานที่ได้รับมอบหมายปฏิบัติต่อคำขอระหว่างประเทศนั้นเสมือนหนึ่งไม่เคยมีข้อผิดพลาดหรือการละเลยดังกล่าวเกิดขึ้นเลย ทั้งนี้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลที่เกิดในประเทศของสำนักงานที่ได้รับมอบหมายนั้น
(บี) ในกรณีที่สำนักระหว่างประเทศได้รับคำขอฉบับสำนักระหว่างประเทศภายหลังจากสิ้นสุดกรอบระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 12 (3) ด้วยสาเหตุที่เกิดจากความผิดพลาดหรือการละเลยในส่วนของผู้ยื่นคำขอให้ นำบทบัญญัติในอนุวรรค (เอ) มาใช้บังคับเฉพาะในสถานการณ์ดังกล่าวในข้อ 48 (2) เท่านั้น

ข้อ 26

โอกาสในการแก้ไขให้ถูกต้องที่สำนักงานที่ได้รับมอบหมาย

ห้ามมิให้สำนักงานที่ได้รับมอบหมายปฏิเสธไม่รับคำขอระหว่างประเทศด้วยเหตุผลว่าไม่เป็นไปตามข้อกำหนดแห่งสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับ โดยมีได้เปิดโอกาสให้ผู้ยื่นคำขอได้แก้ไขคำขอดังกล่าวให้ถูกต้องก่อน ตามกระบวนการที่บัญญัติในกฎหมายภายในสำหรับสถานการณ์ที่เหมือนกันหรือเทียบเคียงกันได้ที่เกี่ยวข้องกับคำขอในประเทศ

ข้อ 27

ข้อกำหนดในประเทศ

- (1) ห้ามมิให้กฎหมายภายในประเทศมีบทบัญญัติให้ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในเรื่องรูปแบบหรือเนื้อหาของคำขอระหว่างประเทศที่แตกต่างหรือเพิ่มเติมจากที่บัญญัติไว้ในสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับ
- (2) บทบัญญัติในวรรค (1) จะไม่มีผลกระทบต่อการใช้บทบัญญัติในข้อ 7 (2) หรือขัดขวางกฎหมายภายในประเทศที่จะกำหนดให้ต้องจัดส่งเอกสารดังต่อไปนี้ เมื่อกระบวนการของคำขอระหว่างประเทศได้เริ่มต้นขึ้นในสำนักงานที่ได้รับมอบหมายแล้ว
 - (i) ชื่อของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล ในกรณีที่ยื่นคำขอเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย
 - (ii) เอกสารซึ่งมิใช่ส่วนหนึ่งของคำขอระหว่างประเทศ แต่เป็นข้อพิสูจน์คำกล่าวหาหรือคำชี้แจงที่มีอยู่ในคำขอนั้น รวมทั้งการยืนยันคำขอระหว่างประเทศโดยการลงนามของผู้ยื่นคำขอ ในกรณีที่คำขอที่ยื่นนั้นลงนามโดยผู้แทนหรือตัวแทน
- (3) เพื่อประโยชน์แก่รัฐที่ได้รับมอบหมาย ในกรณีที่ยื่นคำขอไม่มีคุณสมบัติที่จะยื่นคำขอในประเทศตามกฎหมายภายในของรัฐนั้นเพราะมิได้เป็นผู้ประดิษฐ์ สำนักงานที่ได้รับมอบหมายอาจปฏิเสธไม่รับคำขอระหว่างประเทศนั้นก็ได้
- (4) ในกรณีที่กฎหมายภายในประเทศมีข้อกำหนดที่เกี่ยวกับรูปแบบหรือเนื้อหาของคำขอในประเทศที่ยื่นคำขอเห็นว่า เอื้อประโยชน์ให้มากกว่าข้อกำหนดเกี่ยวกับคำขอระหว่างประเทศตามสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับ สำนักงานในประเทศ ศาล และองค์กรอื่นใดที่มีอำนาจหน้าที่ของประเทศนั้น หรือที่กระทำการแทนประเทศนั้นอาจใช้ข้อกำหนดแห่งกฎหมายภายในข้างต้นนั้นกับคำขอระหว่างประเทศแทนข้อกำหนดตามสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับก็ได้เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอยืนยันที่จะให้บังคับใช้ข้อกำหนดตามสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับแก่คำขอระหว่างประเทศของตน
- (5) สนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับมิได้มีความมุ่งหมายให้มีการตีความในทางที่จะจำกัดเสรีภาพของรัฐภาคีแต่ละรัฐในการบัญญัติเงื่อนไขสำคัญของสิ่งที่อาจขอรับสิทธิบัตรได้ตามความประสงค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบัญญัติใดๆ ในสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับที่เกี่ยวกับคำนิยามของงานที่ปรากฏอยู่แล้วมิไว้เพื่อประโยชน์แก่กระบวนการระหว่างประเทศเท่านั้น ดังนั้น ในการพิจารณาว่าการประดิษฐ์ตามคำขอระหว่างประเทศอาจขอรับสิทธิบัตรได้หรือไม่ รัฐภาคีสามารถนำหลักเกณฑ์ของกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้องกับงานที่ปรากฏอยู่แล้วและเงื่อนไขอื่นๆ ของสิ่งที่อาจขอรับสิทธิบัตรได้ ซึ่งมีใช้ข้อกำหนดเกี่ยวกับรูปแบบและ

เนื้อหาของคำขอมาใช้บังคับได้โดยเสรี (6) กฎหมายภายในประเทศอาจกำหนดให้ผู้ยื่นคำขอจัดส่งหลักฐาน
ในประเด็นเรื่องเงื่อนไขสำคัญของสิ่งนี้อาจขอรับสิทธิบัตรได้ตามที่กำหนดในกฎหมายนั้น

(7) สำนักงานรับคำขอใดๆ หรือสำนักงานที่ได้รับมอบหมายที่ได้เริ่มกระบวนการพิจารณาคำขอระหว่าง
ประเทศแล้ว อาจนำกฎหมายภายในประเทศมาใช้บังคับได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับข้อกำหนดให้ผู้ยื่นคำขอ
มีตัวแทนที่มีสิทธิกระทำการแทนผู้ยื่นคำขอต่อสำนักงานดังกล่าวและ/หรือข้อกำหนดให้ผู้ยื่นคำขอต้องมีที่
อยู่ในรัฐที่ได้รับมอบหมายเพื่อประโยชน์ในการได้รับการแจ้งต่างๆ

(8) สนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับมิได้มีความมุ่งหมายให้มีการตีความในทางที่จะจำกัดเสรีภาพของรัฐบาล
ในการบังคับใช้มาตรการที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อรักษาความมั่นคงภายในประเทศหรือจำกัดสิทธิของผู้
ภูมิลาเนาหรือสัญชาติของรัฐนั้นในการยื่นคำขอระหว่างประเทศเพื่อปกป้องผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ
โดยทั่วไปของรัฐนั้น

ข้อ 28

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อถือสิทธิ รายละเอียดการประดิษฐ์ และรูปเขียน ต่อสำนักงานที่ได้รับมอบหมาย

- (1) ผู้ยื่นคำขอจะต้องมีโอกาที่จะแก้ไขเพิ่มเติมข้อถือสิทธิ รายละเอียดการประดิษฐ์ และรูปเขียนต่อ
สำนักงานที่ได้รับมอบหมายแต่ละแห่ง ภายในกรอบเวลาที่กำหนด ห้ามมิให้สำนักงานที่ได้รับมอบหมายรับ
จดทะเบียนสิทธิบัตร หรือปฏิเสธการรับจดทะเบียนสิทธิบัตรก่อนสิ้นสุดกรอบเวลาดังกล่าว เว้นแต่ได้รับ
ความยินยอมอย่างชัดแจ้งจากผู้ยื่นคำขอ
- (2) การแก้ไขเพิ่มเติมจะต้องไม่เกินไปกว่าที่ได้เปิดเผยไว้ในคำขอระหว่างประเทศที่ได้ยื่นไว้เว้นแต่
กฎหมายภายในของรัฐที่ได้รับมอบหมายจะยินยอมให้แก้ไขเพิ่มเติมเกินไปกว่าที่ได้เปิดเผยดังกล่าวได้
- (3) การแก้ไขเพิ่มเติมต้องเป็นไปตามกฎหมายภายในของรัฐที่ได้รับมอบหมายในทุกประเด็นที่มีได้กำหนด
ไว้ในสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับ
- (4) ในกรณีที่สำนักงานที่ได้รับมอบหมายกำหนดให้ต้องมีค่าแปลของคำขอระหว่างประเทศ การแก้ไข
เพิ่มเติมจะต้องทำเป็นภาษาเดียวกับคำแปลนั้นด้วย

ข้อ 29

ผลของการประกาศโฆษณาระหว่างประเทศ

- (1) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิทธิใดๆ ของผู้ยื่นคำขอในรัฐที่ได้รับมอบหมายการประกาศโฆษณา
ระหว่างประเทศของคำขอระหว่างประเทศ ให้มีผลในรัฐที่ได้รับมอบหมายเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ใน
กฎหมายภายในของรัฐที่ได้รับมอบหมายสำหรับการประกาศโฆษณาภายในประเทศที่ต้องกระทำแก่คำขอ
ในประเทศที่ยังมิได้รับการตรวจสอบ ทั้งนี้ ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค (2) ถึงวรรค (4)

(2) ถ้าหากภาษาที่ใช้ในการประกาศโฆษณาระหว่างประเทศแตกต่างจากภาษาที่ใช้ในการประกาศโฆษณาตามกฎหมายภายในของรัฐที่ได้รับมอบหมาย กฎหมายภายในประเทศดังกล่าวอาจกำหนดให้ผลตามวรรค

(1) ใช้บังคับได้นับตั้งแต่

(i) เมื่อมีการประกาศโฆษณาคำแปลเป็นภาษาที่ใช้ในการประกาศโฆษณาในรัฐนั้นตามที่บัญญัติในกฎหมายภายในประเทศ หรือ

(ii) เมื่อสาธารณชนสามารถเข้าถึงคำแปลที่เป็นภาษาที่ใช้ประกาศโฆษณาในรัฐนั้น โดยเปิดให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายภายในประเทศ หรือ

(iii) เมื่อผู้ยื่นคำขอได้จัดส่งคำแปลเป็นภาษาที่ใช้ประกาศโฆษณาในรัฐนั้น ไปยังผู้ที่ใช้การประดิษฐ์โดยไม่ได้รับอนุญาตในปัจจุบัน หรือน่าจะเป็นผู้ที่ใช้การประดิษฐ์ตามขอถือสิทธิในคำขอระหว่างประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาตในอนาคต หรือ

(iv) เมื่อการกระทำที่อธิบายไว้ใน (i) และ (iii) หรือการกระทำตามที่อธิบายไว้ใน (ii) และ (iii) ได้เกิดขึ้นแล้ว

(3) ในกรณีที่ได้มีการประกาศโฆษณาระหว่างประเทศตามคำร้องขอของผู้ยื่นคำขอก่อนวันสิ้นสุดระยะเวลา 18 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรก กฎหมายภายในของรัฐที่ได้รับมอบหมายใดๆ อาจกำหนดให้ผลตามที่กำหนดในวรรค (1) จะใช้บังคับได้ก็ต่อเมื่อสิ้นสุดระยะเวลา 18 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรกเท่านั้น

(4) กฎหมายภายในของรัฐที่ได้รับมอบหมายใดๆ อาจกำหนดให้ผลตามที่บัญญัติในวรรค (1) ใช้บังคับได้นับจากวันที่สำนักงานในประเทศของรัฐนั้น หรือที่กระทำการแทนรัฐนั้น ได้รับสำเนาคำขอระหว่างประเทศตามที่ประกาศโฆษณาตามข้อ 21 แล้วเท่านั้น ให้สำนักงานดังกล่าวประกาศวันที่ได้รับสำเนาคำขอนั้นในหนังสือประกาศโฆษณาของสำนักงานนั้น โดยเร็วที่สุด

ข้อ 30

ลักษณะอันเป็นความลับของคำขอระหว่างประเทศ

(1) (เอ) ภายใต้บังคับของบทบัญญัติในอนุวรรค (บี) ห้ามมิให้สำนักกระหว่างประเทศและองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศอนุญาตให้บุคคลหรือองค์กรใดเข้าถึงคำขอระหว่างประเทศก่อนมีการประกาศโฆษณาระหว่างประเทศของคำขอนั้น เว้นแต่ผู้ยื่นคำขอร้องขอหรืออนุญาตให้ทำได้

(บี) ห้ามมิให้นำบทบัญญัติในอนุวรรค (เอ) มาใช้บังคับกับการจัดส่งไปยังองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ การจัดส่งตามที่บัญญัติในข้อ 13 และการสื่อสารตามที่บัญญัติในข้อ 20

(2) (เอ) ห้ามมิให้สำนักงานในประเทศยินยอมให้บุคคลภายนอกเข้าถึงคำขอระหว่างประเทศก่อนถึงวันที่กำหนดดังต่อไปนี้ แล้วแต่ว่าวันใดจะเกิดขึ้นก่อน เว้นแต่ผู้ยื่นคำขอร้องขอหรืออนุญาตให้ทำได้

(i) วันประกาศโฆษณาระหว่างประเทศของคำขอระหว่างประเทศ

(ii) วันที่ได้รับการสื่อสารเกี่ยวกับคำขอระหว่างประเทศตามข้อ 20

- (iii) วันที่ได้รับสำเนาคำขอระหว่างประเทศตามข้อ 22
- (ปี) บทบัญญัติในอนุวรรค (เอ) จะต้องไม่ขัดขวางสำนักงานในประเทศใดๆ ที่จะแจ้งให้บุคคลภายนอกทราบที่สำนักงานนั้นได้รับการมอบหมาย หรือที่จะประกาศโฆษณาข้อเท็จจริงเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ข้อมูลหรือการประกาศโฆษณาดังกล่าวอาจมีแต่เพียงข้อมูลคงต่อไปนี้ก็ได้กล่าวคือการบ่งชี้สำนักงานรับคำขอ ชื่อผู้ยื่นคำขอ วันยื่นคำขอระหว่างประเทศหมายเลขคำขอระหว่างประเทศ และชื่อการประดิษฐ์
- (ซี) บทบัญญัติในอนุวรรค (เอ) จะต้องไม่ขัดขวางสำนักงานที่ได้รับมอบหมายใดๆ ในการอนุญาตให้มีการเข้าถึงคำขอระหว่างประเทศเพื่อประโยชน์ขององค์กรในกระบวนการยุติธรรม
- (3) บทบัญญัติในวรรค (2) (เอ) ให้ใช้บังคับกับสำนักงานรับคำขอใดๆ เว้นแต่จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดส่งตามที่บัญญัติในข้อ 12 (1)
- (4) เพื่อประโยชน์แห่งข้อนี้ คำว่า “การเข้าถึง” หมายความรวมถึงวิธีการใดๆ ที่บุคคลภายนอกได้รับรู้ ซึ่งรวมถึงการสื่อสารเฉพาะรายและการประกาศโฆษณาเป็นการทั่วไป แต่ทั้งนี้ ห้ามมิให้สำนักงานในประเทศใดๆ ประกาศโฆษณาคำขอระหว่างประเทศหรือคำแปลของคำขอระหว่างประเทศเป็นการทั่วไป ก่อนการประกาศโฆษณาระหว่างประเทศ หรือก่อนหน้าวันสิ้นสุดระยะเวลา 20 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรก ถ้าไม่มีการประกาศโฆษณาระหว่างประเทศก่อนวันสิ้นสุดระยะเวลา 20 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรก

หมวด 2

การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

ข้อ 31

การแสดงความจำนงให้ตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

- (1) ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอแสดงความจำนง ให้ตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศแก่คำขอระหว่างประเทศของผู้ยื่นคำขอตามที่กำหนดในบทบัญญัติดังต่อไปนี้และข้อบังคับ
- (2) (เอ) ผู้ยื่นคำขอซึ่งมีภูมิลำเนาหรือมีสัญชาติตามที่กำหนดในข้อบังคับของรัฐบาลที่ผูกพันตามความในหมวด 2 ซึ่งได้ยื่นคำขอระหว่างประเทศที่สำนักงานรับคำขอของรัฐนั้นหรือที่กระทำการแทนรัฐนั้นอาจแสดงความจำนงให้ตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศก็ได้
- (บี) สมัชชาอาจอนุญาตให้บุคคลผู้มีสิทธิยื่นคำขอระหว่างประเทศแสดงความจำนงให้ตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศได้ แม้ว่าบุคคลนั้นจะเป็นผู้มีภูมิลำเนาหรือสัญชาติของประเทศที่มิใช่รัฐบาลที่ผูกพันตามความในหมวด 2
- (3) การแสดงความจำนงให้ตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศนั้น ให้จัดทำโดยแยกต่างหากจากคำขอระหว่างประเทศ คำร้องต้องมีรายละเอียดและใช้ภาษาและรูปแบบตามที่กำหนด
- (4) (เอ) การแสดงความจำนงจะต้องระบุชื่อรัฐบาลที่ต่างๆ ที่ผู้ยื่นคำขอประสงค์จะใช้ผลของการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศในรัฐนั้น (“รัฐที่ถูกเลือก”) การเลือกรัฐบาลที่เพิ่มเติมอาจทำได้ในภายหลัง การเลือก

อาจเลือกได้เฉพาะรัฐภาคีที่ถูกมอบหมายแล้วตามข้อ 4 เท่านั้น (บี) ผู้ยื่นคำขอที่กล่าวถึงในวรรค (2) (เอ) อาจเลือกรัฐภาคีใดที่ผูกพันตามความในหมวด 2 ก็ได้ แต่ผู้ยื่นคำขอที่กล่าวถึงในวรรค (2) (บี) อาจเลือกได้เฉพาะรัฐภาคีที่ผูกพันตามความในหมวด 2 ที่ประกาศว่ารัฐนั้นพร้อมที่จะถูกเลือกโดยผู้ยื่นคำขอเหล่านั้นแล้วเท่านั้น

(5) การแสดงความจำนงจะต้องชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด ภายในกรอบเวลาที่กำหนด

(6) (เอ) การแสดงความจำนงให้ยื่นต่อองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ซึ่งกล่าวถึงในข้อ 32 (บี) การเลือกในภายหลังให้ยื่นต่อสำนักระหว่างประเทศ

(7) สำนักงานที่ถูกเลือกแต่ละแห่งต้องได้รับแจ้งการเลือกนั้น

ข้อ 32

องค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

(1) การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ ให้ดำเนินการ โดยองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

(2) ในกรณีของการแสดงความจำนงที่กล่าวถึงในข้อ 31 (2) (เอ) ให้สำนักงานรับคำขอและในกรณีของคำร้องที่กล่าวถึงในข้อ 31 (2) (บี) ให้สมาชิก ระบุชื่อองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งที่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศตามข้อตกลงที่ใช้บังคับระหว่างองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศและสำนักระหว่างประเทศ

(3) ให้นำบทบัญญัติข้อ 16 (3) มาใช้บังคับกับองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศโดยอนุโลม

ข้อ 33

การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

(1) วัตถุประสงค์ของการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ คือ เพื่อจัดทำความเห็นเบื้องต้น โดยไม่มีผลผูกมัดต่อปัญหาที่ว่า การประดิษฐ์ที่ขอถือสิทธินั้นเป็นการประดิษฐ์ใหม่ มีขั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้น (ไม่เป็นที่ประจักษ์โดยง่าย) และสามารถประยุกต์ใช้ในทางอุตสาหกรรมได้หรือไม่

(2) เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ ให้ถือว่าการประดิษฐ์ที่ขอถือสิทธิเป็นการประดิษฐ์ใหม่ ถ้าการประดิษฐ์นั้นไม่ใช่งานที่ปรากฏอยู่แล้วตามที่กำหนดในข้อบังคับ

(3) เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ ให้ถือว่าการประดิษฐ์ที่ขอถือสิทธิมีขั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้น ถ้าพิจารณาจากงานที่ปรากฏอยู่แล้วตามที่กำหนดในข้อบังคับการประดิษฐ์ดังกล่าว ไม่เป็นที่ประจักษ์โดยง่ายต่อบุคคลผู้มีความชำนาญในสาขานั้น ณ วันที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด

(4) เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ ให้ถือว่าการประดิษฐ์ที่ขอถือสิทธิสามารถประยุกต์ใช้ได้ ในทางอุตสาหกรรม ถ้าหากตามลักษณะของการประดิษฐ์นั้น สามารถทำหรือใช้ (ในด้านเทคโนโลยี) ในอุตสาหกรรมไม่ว่าประเภทใด คำว่า “อุตสาหกรรม” ให้เป็นที่เข้าใจในความหมายกว้างที่สุด

ดังเช่นที่ใช้ในอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม

(5) หลักเกณฑ์ที่อธิบายข้างต้นมีไว้เพื่อประโยชน์ในตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศเท่านั้น รัฐภาคีใดๆ อาจบังคับใช้หลักเกณฑ์ที่เพิ่มเติมหรือแตกต่างไปจากนี้เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าการประดิษฐ์ที่ขอถือสิทธินั้นขอรับสิทธิบัตรในรัฐนั้นได้หรือไม่

(6) การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ ให้พิจารณาเอกสารทั้งหมดที่อ้างอิงในรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศ และอาจพิจารณาเอกสารเพิ่มเติมที่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับกรณีนั้นๆ ด้วยก็ได้

ข้อ 34

การดำเนินการขององค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

(1) ให้การดำเนินการขององค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติแห่งสนธิสัญญานี้ ข้อบังคับ และความตกลงระหว่างสำนักระหว่างประเทศกับสำนักงานดังกล่าวที่จัดทำขึ้นตามสนธิสัญญานี้และข้อบังคับ

(2) (เอ) ผู้ยื่นคำขอมิสิทธิที่จะสื่อสารด้วยวาจาและเป็นลายลักษณ์อักษรกับองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

(บี) ผู้ยื่นคำขอมิสิทธิแก้ไขเพิ่มเติมข้อถือสิทธิ รายละเอียดการประดิษฐ์ และรูปเขียนตามวิธีการที่กำหนด และภายในกรอบเวลาที่กำหนด ก่อนรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศจะแล้วเสร็จ การแก้ไขเพิ่มเติมจะต้องไม่เกินไปกว่าที่ได้เปิดเผยไว้ในคำขอระหว่างประเทศที่ยื่นไว้แล้ว

(ซี) ผู้ยื่นคำขอจะต้องได้รับความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างน้อยหนึ่งฉบับจากองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ เว้นแต่องค์กรดังกล่าวเห็นว่าเงื่อนไขดังต่อไปนี้ได้รับการปฏิบัติตามทั้งหมดแล้ว

(i) การประดิษฐ์นั้นเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในข้อ 33 (1)

(ii) คำขอระหว่างประเทศเป็นไปตามข้อกำหนดแห่งสนธิสัญญานี้และข้อบังคับเท่าที่สำนักงานนั้นได้ตรวจแล้ว

(iii) ไม่มีความประสงค์จะจัดทำข้อสังเกตใดๆ ตามประโยชน์สุดท้ายของข้อ 35

(2)

(ดี) ผู้ยื่นคำขออาจโต้ตอบความเห็นที่เป็นหนังสือนั้นก็ได้

(3) (เอ) ถ้าองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศพิจารณาเห็นว่าคำขอระหว่างประเทศไม่เป็นไปตามข้อกำหนดเรื่องความเป็นเอกภาพของการประดิษฐ์ตามที่กำหนดในข้อบังคับ องค์กรอาจแจ้งไปยังผู้ยื่นคำขอให้จำกัดขอบเขตข้อถือสิทธิเพื่อให้เป็นตามข้อกำหนด หรือชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเติม

(บี) กฎหมายภายในของรัฐที่ถูกเลือกอาจกำหนดว่า หากผู้ยื่นคำขอเลือกที่จะจำกัดขอบเขตข้อถือสิทธิตามอนุวรรค (เอ) ให้คำขอระหว่างประเทศส่วนที่มีได้ถูกตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ อันเป็นผลมาจากการจำกัดขอบเขตข้อถือสิทธิ ถูกถอนเท่าที่เกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นในรัฐนั้น เว้นแต่ผู้ยื่นคำขอจะชำระ

คำธรรมเนียมพิเศษให้แก่สำนักงานในประเทศของรัฐนั้น

(ซี) ถ้าผู้ยื่นคำขอมิได้ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ภายในระยะเวลาที่กำหนดให้องค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศจัดทำรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศในส่วน of คำขอระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่น่าจะเป็นการประดิดฐ์หลัก และระบุข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องในรายงานดังกล่าว นั้น กฎหมายภายในของรัฐที่ถูกเลือกอาจกำหนดว่าถ้าสำนักงานในประเทศของตนพบว่าการแจ้งขององค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศเป็นไปโดยชอบแล้ว ให้ถือว่าคำขอระหว่างประเทศส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการประดิดฐ์หลักนั้นถูกถอนเท่าที่เกี่ยวข้องกับผลที่เกิดในรัฐนั้น เว้นแต่ผู้ยื่นคำขอจะได้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษให้แก่สำนักงานนั้น

(4) (เอ) ถ้าองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศเห็นว่า

(i) คำขอระหว่างประเทศเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ยังค้างคั้งมิได้กำหนดให้องค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศต้องดำเนินการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ และตัดสินใจในกรณีนั้นๆ ว่าจะไม่ดำเนินการตรวจสอบ หรือ

(ii) รายละเอียดการประดิดฐ์ ข้อถ้อสิทธิ หรือรูปเขียนนั้นไม่ชัดเจนพอ หรือรายละเอียดการประดิดฐ์นั้นมิได้รองรับข้อถ้อสิทธิอย่างเพียงพอ จนทำให้ไม่อาจทำความเข้าใจได้ในเรื่องความใหม่ ขั้นตอนการประดิดฐ์ที่สูงขึ้น (ไม่เป็นที่ประจักษ์โดยง่าย) หรือความสามารถในการประยุกต์ใช้ในทางอุตสาหกรรมของการประดิดฐ์ที่ขอถ้อสิทธิกรณีเช่นนี้ องค์กรนั้นไม่ต้องพิจารณาปัญหาที่กล่าวถึงในข้อ 33 (1) และให้แจ้งความเห็นและเหตุผลในเรื่องนั้น ไปยังผู้ยื่นคำขอ

(บี) หากพบว่ามีเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งทีกล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) เกิดขึ้นกับหรือเกี่ยวข้องกับข้อถ้อสิทธิบางข้อเท่านั้น ให้นำบทบัญญัติในอนุวรรคดังกล่าวมาใช้บังคับกับข้อถ้อสิทธิดังกล่าวเท่านั้น

ข้อ 35

รายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

(1) ให้จัดทำรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศภายในกรอบเวลาที่กำหนดและตามรูปแบบที่กำหนด

(2) รายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศจะต้องไม่มีข้อความใดๆ กล่าวถึงปัญหาที่ว่า การประดิดฐ์ที่ขอถ้อสิทธิ นั้นสามารถขอรับสิทธิบัตร หรืออาจจะสามารถขอรับสิทธิบัตรได้ตามกฎหมายภายในของประเทศใดๆ แต่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติวรรค (3) รายงาน จะต้องชี้แจงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อถ้อสิทธิแต่ละข้อว่าข้อถ้อสิทธิ นั้นนำไปตามหลักเกณฑ์ในเรื่องความใหม่ มีขั้นตอนการประดิดฐ์ที่สูงขึ้น (ไม่เป็นที่ประจักษ์โดยง่าย) สามารถประยุกต์ใช้ในทาง อุตสาหกรรมตามที่ได้นิยามไว้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการประดิดฐ์เบื้องต้นระหว่างประเทศในข้อ 33 (1) ถึง (4) หรือ ไม่ โดยในข้อความนั้นต้องอ้างอิงเอกสารที่เชื่อว่าสนับสนุน ข้อสรุปที่กล่าวในรายงาน พร้อมทั้งคำอธิบายตามควรแก่กรณี รวมทั้งมีข้อสังเกต

อื่นๆ ตามที่กำหนดในข้อบังคับด้วย

(3) (เอ) ถ้าในขณะที่จัดทำรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ องค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศเห็นว่า มีเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ 34 (4) (เอ) เกิดขึ้น ให้กล่าวถึงความเห็นดังกล่าวและเหตุผลแห่งการนั้นในรายงานด้วย แต่ห้ามมิให้มีข้อความใดๆ ตามที่บัญญัติในวรรค (2) (บี) ถ้าพบว่ามีเหตุการณ์ตามข้อ 34 (4) (บี) เกิดขึ้น ให้รายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศกล่าวถึงข้อความตามที่กำหนดในอนุวรรค (เอ) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อถือสิทธิที่เป็นปัญหา แต่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อถือสิทธิอื่นๆ ให้มีข้อความตามที่บัญญัติในวรรค (2)

ข้อ 36

การจัดส่ง การแปล และการติดต่อสื่อสาร รายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

- (1) ให้จัดส่งรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ พร้อมทั้งเอกสารแนบท้ายตามที่กำหนด ไปยังผู้ยื่นคำขอและสำนักระหว่างประเทศ
- (2) (เอ) ให้แปลรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศและเอกสารแนบท้ายเป็นภาษาต่างๆ ที่กำหนด
- (บี) การแปลรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ ให้จัดทำโดย หรือภายใต้ความรับผิดชอบของสำนักระหว่างประเทศ แต่การแปลเอกสารแนบท้ายให้จัดทำโดยผู้ยื่นคำขอ
- (3) (เอ) ให้สำนักระหว่างประเทศจัดส่งรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศพร้อมทั้งคำแปล (ตามที่กำหนด) และเอกสารแนบท้าย (ในภาษาต้นฉบับ) ไปยังสำนักงานที่ถูกเลือกทุกแห่ง
- (บี) ให้ผู้ยื่นคำขอจัดส่งคำแปลของเอกสารแนบท้ายตามที่กำหนดไปยังสำนักงานที่ถูกเลือกต่างๆ ภายในกรอบเวลาที่กำหนด
- (4) ให้นำบทบัญญัติข้อ 20 (3) มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับสำเนาของเอกสารใดๆ ที่ถูกอ้างอิงในรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ แต่มิได้ถูกอ้างอิงในรายงานการตรวจค้น ระหว่างประเทศด้วย

ข้อ 37

การถอนการแสดงความจำนงหรือการเลือก

- (1) ผู้ยื่นคำขออาจถอนการเลือกใดๆ หรือถอนการเลือกทั้งหมดก็ได้
- (2) ถ้าการเลือกรัฐที่ถูกเลือกทั้งหมดถูกถอนออกไป ให้ถือว่าเป็นการถอนการแสดงความจำนง
- (3) (เอ) ให้แจ้งการถอนการเลือกใดๆ ไปยังสำนักระหว่างประเทศด้วย
- (บี) สำนักงานที่ถูกเลือกที่เกี่ยวข้อง และองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศต้องได้รับแจ้งจากสำนักระหว่างประเทศด้วย

(4) (เอ) ภายใต้บังคับบทบัญญัติของอนุวรรค (บี) ให้ถือว่าการถอนการแสดงความจำนงหรือการถอนการเลือกรัฐภาคี เป็นการถอนคำขอระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐนั้น เว้นแต่กฎหมายภายในประเทศของรัฐนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

(บี) การถอนการแสดงความจำนงหรือการเลือกกลับไปนั้น มิให้ถือเป็นการถอนคำขอระหว่างประเทศหากการถอนดังกล่าวได้กระทำก่อนวันสิ้นสุดกรอบเวลาที่ใช้บังคับตามข้อ 22 อย่างไรก็ตาม รัฐภาคีใดๆ อาจบัญญัติในกฎหมายภายในของประเทศนั้นว่า กรณีดังกล่าวให้นำมาใช้บังคับถ้าสำนักงานในประเทศนั้นได้รับสำเนาคำขอระหว่างประเทศ พร้อมทั้งคำแปล (ตามที่กำหนด) และคำธรรมเนียมภายในประเทศภายในกรอบเวลาที่กำหนดแล้วเท่านั้น

ข้อ 38

ลักษณะอันเป็นความลับของการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

(1) เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอร้องขอหรืออนุญาตให้กระทำได้ ห้ามมิให้สำนักระหว่างประเทศหรือองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศยินยอมให้บุคคลหรือองค์กรใดเข้าถึงแฟ้มข้อมูลการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ ตามความหมายและหลักเกณฑ์ในข้อ 30 (4) ไม่ว่าเวลาใดเว้นแต่เป็นการยินยอมให้สำนักงานที่ถูกเลือกเข้าถึงแฟ้มข้อมูลดังกล่าวเมื่อรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศได้จัดทำเสร็จสิ้นแล้ว

(2) ภายใต้บังคับของบทบัญญัติในวรรค (1) และข้อ 36 (1) และ (3) และข้อ 37 (3) (บี) ห้ามมิให้สำนักระหว่างประเทศหรือองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศให้ข้อมูลเกี่ยวกับการออกหรือไม่ออกรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ และการถอนหรือไม่ถอนคำร้องหรือการเลือกใดๆ เว้นแต่ผู้ยื่นคำขอร้องขอหรืออนุญาตให้กระทำได้

ข้อ 39

การส่งสำเนา คำแปล และคำธรรมเนียมให้แก่สำนักงานที่ถูกเลือก

(1) (เอ) ถ้าได้มีการเลือกรัฐภาคีแล้วก่อนครบกำหนด 19 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรก ห้ามมิให้นำบทบัญญัติข้อ 22 มาใช้บังคับแก่รัฐภาคีนั้นและให้ผู้ยื่นคำขอจัดส่งสำเนาคำขอระหว่างประเทศ (เว้นแต่ได้มีการสื่อสารตามที่กำหนดในข้อ 20 แล้ว) และคำแปลคำขอระหว่างประเทศ (ตามที่กำหนด) และชำระค่าธรรมเนียมในประเทศ (ถ้ามี) ไปยังสำนักงานที่ถูกเลือกแต่ละแห่งก่อนวันสิ้นสุดระยะเวลา 30 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรก (บี) กฎหมายภายในประเทศใดๆ อาจกำหนดกรอบเวลาสำหรับการดำเนินการตามอนุวรรค(เอ)ให้สิ้นสุดภายหลังจากกรอบเวลาที่กำหนดไว้ในอนุวรรคดังกล่าวก็ได้

(2) ถ้าผู้ยื่นคำขอมิได้ปฏิบัติตามที่กล่าวไว้ในวรรค (1) (เอ) ภายในกรอบเวลาที่ใช้บังคับตามวรรค (1) (เอ) หรือ (บี) ให้ผลตามที่บัญญัติในข้อ 11 (3) สิ้นสุดลงในรัฐที่ถูกเลือก โดยมีผลเช่นเดียวกับการขอลดคำขอ

ในประเทศในรัฐนั้น

(3) สำนักงานที่ถูกเลือกใดๆ อาจคงไว้ซึ่งผลตามข้อ 11 (3) ถึงแม้ว่าผู้ยื่นคำขอจะมีได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่บัญญัติในวรรค (1) (เอ) หรือ (บี) ข้อ 40 การชะลอการตรวจสอบภายในประเทศและกระบวนการอื่น

(1) ถ้าการเลือกรัฐภาคีใดๆ เกิดขึ้นก่อนสิ้นสุดเดือนที่ 19 นับจากวันยื่นคำขอครั้งแรกห้ามมิให้นำบทบัญญัติในข้อ 23 มาบังคับใช้กับรัฐภาคนั้น ละภายใต้บังคับบทบัญญัติวรรค (2) ห้ามมิให้สำนักงานในประเทศของรัฐนั้น หรือที่ทำการแทนรัฐนั้น เริ่มการตรวจสอบหรือการ ดำเนินการอื่นๆ กับคำขอระหว่างประเทศก่อนวันสิ้นสุดกรอบเวลาที่ใช้บังคับได้ตามข้อ 39

(2) โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติใน (1) เมื่อผู้ยื่นคำขอร้องขออย่างชัดเจน สำนักงานที่ถูกเลือกใดๆ อาจเริ่มการตรวจสอบและกระบวนการอื่นกับคำขอระหว่างประเทศในเวลาใดก็ได้

ข้อ 41

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อถือสิทธิ รายละเอียดการประดิษฐ์ และรูปเขียน ต่อสำนักงานที่ถูกเลือก

(1) ผู้ยื่นคำขอจะต้องมีโอกาที่จะแก้ไขเพิ่มเติมข้อถือสิทธิ รายละเอียดการประดิษฐ์และ รูปเขียนต่อสำนักงานที่ถูกเลือกแต่ละแห่ง ภายในกรอบเวลาที่กำหนด ห้ามมิให้สำนักงานที่ถูกเลือกรับจดทะเบียนสิทธิบัตร หรือปฏิเสธการรับจดทะเบียนสิทธิบัตรก่อนวันสิ้นสุดกรอบเวลาดังกล่าว เว้นแต่ได้รับความยินยอมอย่างชัดเจนจากผู้ยื่นคำขอ

(2) การแก้ไขเพิ่มเติมจะต้องไม่เกินไปกว่าที่ได้เปิดเผยไว้ในคำขอระหว่างประเทศที่ได้ยื่นไว้วันแต่กฎหมายภายในของรัฐที่ถูกเลือกจะยินยอมให้แก้ไขเพิ่มเติมเกินไปกว่าที่ได้เปิดเผย ดังกล่าวได้

(3) การแก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นไปตามกฎหมายภายในของรัฐที่ถูกเลือก ในทุกประเด็นที่มีได้กำหนดไว้ในสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับ

(4) ในกรณีที่สำนักงานที่ถูกเลือกกำหนดให้ต้องมีคำแปลของคำขอระหว่างประเทศ การแก้ไขเพิ่มเติมจะต้องทำเป็นภาษาเดียวกับคำแปลนั้นด้วย

ข้อ 42

ผลของการตรวจสอบในประเทศของสำนักงานที่ถูกเลือก

ห้ามมิให้สำนักงานที่ถูกเลือกซึ่งได้รับรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศแล้วกำหนดให้ผู้ยื่นคำขอจัดให้มีสำเนาหรือข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาของเอกสารใด ๆ เชื่อมโยงกับการตรวจสอบที่เกี่ยวกับคำขอระหว่างประเทศฉบับเดียวกันในสำนักงานที่ถูกเลือกอื่นใด

หมวด 3
บทบัญญัติสามัญ

ข้อ 43

การขอรับความคุ้มครองบางประเภท

ในกรณีที่รัฐที่ได้รับมอบหมายหรือรัฐที่ถูกเลือกมีกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองสำหรับหนังสือรับรองผู้ประดิษฐ์ หนังสือรับรองอรรถประโยชน์ อนุสิทธิบัตร สิทธิบัตรหรือหนังสือรับรองการต่อยอดการประดิษฐ์ หนังสือรับรองผู้ประดิษฐ์ที่มีการต่อยอดการประดิษฐ์ หรือหนังสือรับรองอรรถประโยชน์ที่ต่อยอดการประดิษฐ์ ผู้ยื่นคำขออาจจะปฏิบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับว่า คำขอระหว่างประเทศของตนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐนั้น เป็นการขอรับหนังสือรับรองผู้ประดิษฐ์ หนังสือรับรองอรรถประโยชน์ อนุสิทธิบัตร มิใช่การขอรับสิทธิบัตร หรือเป็นการขอรับสิทธิบัตรหรือหนังสือรับรองการต่อยอดการประดิษฐ์ หนังสือรับรองผู้ประดิษฐ์ที่มีการต่อยอดการประดิษฐ์หรือหนังสือรับรองอรรถประโยชน์ที่ต่อยอดการประดิษฐ์ และให้ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามที่ผู้ยื่นคำขอเลือก เพื่อประโยชน์แห่งข้อนี้และข้อบังคับใดๆ ตามข้อนี้ ห้ามมิให้นำข้อ 2 (ii) มาใช้บังคับ

ข้อ 44

การขอรับความคุ้มครองสองประเภท

ในกรณีที่รัฐที่ได้รับมอบหมายหรือรัฐที่ถูกเลือกมีกฎหมายที่อนุญาตให้คำขอ ที่อยู่ระหว่างการขอรับสิทธิบัตรหรือความคุ้มครองประเภทอื่นที่กล่าวถึงในข้อ 43 เป็นคำขอรับความคุ้มครองอีกประเภทหนึ่งด้วยก็ได้ ในการนี้ผู้ยื่นคำขออาจจะบุความคุ้มครองทั้งสองประเภทที่ต้องการขอรับตามที่กำหนดในข้อบังคับ และให้ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามที่ผู้ยื่นคำขอระบุ เพื่อประโยชน์แห่งข้อนี้ ห้ามมิให้นำข้อ 2 (ii) มาใช้บังคับ

ข้อ 45

สนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิบัตรภูมิภาค

- (1) สนธิสัญญาใดที่บัญญัติเกี่ยวกับการขอรับสิทธิบัตรภูมิภาค (“สนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิบัตรภูมิภาค”) และให้สิทธิในการยื่นคำขอรับสิทธิบัตรดังกล่าวแก่บุคคลทุกคนซึ่งตามบทบัญญัติแห่งข้อ 9 เป็นผู้มิสิทธิยื่นคำขอระหว่างประเทศ สนธิสัญญานั้นอาจกำหนดให้คำขอระหว่างประเทศที่มอบหมายหรือเลือกรัฐที่เป็นภาคีทั้งสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิบัตรภูมิภาคและสนธิสัญญานับนี้ ยื่นเป็นคำขอรับสิทธิบัตรภูมิภาคด้วยก็ได้
- (2) กฎหมายภายในของรัฐที่ได้รับมอบหมายหรือรัฐที่ถูกเลือกดังกล่าวอาจกำหนดให้การมอบหมายหรือการเลือกรัฐนั้นในคำขอระหว่างประเทศ มีผลเป็นการแสดงความประสงค์ที่จะขอรับสิทธิบัตรภูมิภาคตามสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิบัตรภูมิภาค

ข้อ 46

คำแปลที่ไม่ถูกต้องของคำขอระหว่างประเทศ

ถ้าขอบเขตของสิทธิบัตรที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วเกินไปกว่าขอบเขตของคำขอระหว่างประเทศในภาษาต้นฉบับ เนื่องมาจากคำแปลที่ไม่ถูกต้องของคำขอระหว่างประเทศ องค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ของรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องอาจจำกัดขอบเขตสิทธิบัตรนั้น โดยให้มีผลย้อนหลัง และประกาศให้ขอบเขตที่เกินไปจากขอบเขตในคำขอระหว่างประเทศตามภาษาต้นฉบับตกเป็นโมฆะ

ข้อ 47

กรอบเวลา

- (1) รายละเอียดสำหรับการคำนวณนับกรอบเวลาที่กล่าวถึงในสนธิสัญญานี้ให้ขึ้นไปตามข้อบังคับ
- (2) (เอ) กรอบเวลาทั้งหมดที่กำหนดในหมวด 1 และ หมวด 2 ของสนธิสัญญานี้ที่นอกเหนือจากการปรับปรุงบทบัญญัติใดๆ ตามข้อ 60 อาจมีการปรับแก้ได้โดยคำวินิจฉัยของรัฐภาคีได้
- (บี) คำวินิจฉัยดังกล่าวให้กระทำในสมัชชาหรือโดยการลงคะแนนเสียงทางจดหมายโต้ตอบและต้องเป็นมติเอกฉันท์
- (ซี) รายละเอียดของการดำเนินการให้ขึ้นไปตามข้อบังคับ

ข้อ 48

ความล่าช้ากว่ากรอบเวลาในบางกรณี

- (1) ในกรณีที่ดำเนินการไม่ทันตามกรอบเวลาใดๆ ที่กำหนดในสนธิสัญญานี้หรือข้อบังคับเพราะเหตุขัดข้องทางบริการไปรษณีย์หรือความเสียหายอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ หรือความล่าช้าในระบบไปรษณีย์ให้ถือว่าได้ดำเนินการทันตามกรอบเวลาในกรณีนั้นๆ แล้ว โดยขึ้นอยู่กับการพิสูจน์และเงื่อนไขอื่น ๆ ที่กำหนดในข้อบังคับ
- (2) (เอ) รัฐภาคีใดๆ อาจยอมรับฟังข้ออ้างในเหตุล่าช้าใดๆ ที่ไม่อาจดำเนินการได้ทันตามกรอบเวลา เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเทศนั้น ด้วยเหตุผลที่ยอมรับได้ตามกฎหมายภายในของประเทศนั้น
- (บี) รัฐภาคีใดๆ อาจยอมรับฟังข้ออ้างในเหตุล่าช้าใดๆ ที่ไม่อาจดำเนินการได้ทันตามกรอบเวลา เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเทศนั้น ด้วยเหตุผลอื่นนอกเหนือจากที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ก็ได้

ข้อ 49

สิทธิที่จะดำเนินการต่อองค์กรระหว่างประเทศ

ทนายความ ตัวแทนสิทธิบัตร หรือบุคคลอื่นใดที่มีสิทธิดำเนินการต่อสำนักงานในประเทศที่คำขอระหว่างประเทศนั้นถูกยื่น มีสิทธิดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับคำขอนั้นต่อสำนักระหว่างประเทศและองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ และองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ด้วย

หมวด 4

บริการทางเทคนิค

ข้อ 50

บริการข้อมูลทางด้านสิทธิบัตร

- (1) สำนักระหว่างประเทศอาจจัดให้มีบริการทางเทคนิค และข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่ในรูปของเอกสารที่มีการตีพิมพ์ สิทธิบัตรดั้งเดิมและคำขอที่ประกาศโฆษณาแล้ว (ซึ่งในข้อนี้ให้เรียกว่า “บริการข้อมูล”)
- (2) สำนักระหว่างประเทศอาจให้บริการข้อมูลเหล่านี้ ไม่ว่าจะโดยตรง หรือโดยผ่านองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศแห่งใดแห่งหนึ่งหรือมากกว่านั้น หรือสถาบันผู้ชำนาญการในประเทศหรือระหว่างประเทศอื่นๆ ที่สำนักระหว่างประเทศอาจทำความตกลงด้วยได้
- (3) การให้บริการข้อมูล ให้ดำเนินการไปในทางที่จะช่วยอำนวยความสะดวกเป็นพิเศษให้แก่รัฐภาคีซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนา ให้ได้รับความรู้ทางเทคนิคและเทคโนโลยี รวมทั้งองค์ความรู้ที่มีอยู่ซึ่งได้ประกาศโฆษณาแล้ว
- (4) ให้มีการบริการข้อมูลแก่รัฐบาลของรัฐภาคี และผู้มีสัญชาติ และผู้มีภูมิลำเนาในรัฐเหล่านั้นสมาชิกอาจอนุญาตให้บริการเหล่านี้แก่ผู้อื่นอีกด้วยได้
- (5) (เอ) การให้บริการใดๆ แก่รัฐบาลของรัฐภาคีให้คิดค่าใช้จ่ายในราคาต้นทุน แต่ถ้าเป็นรัฐบาลของรัฐภาคีซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนา ให้คิดค่าใช้จ่ายในราคาต่ำกว่าต้นทุน ถ้าส่วนต่างนั้นสามารถนำผลกำไรที่ได้รับจากการให้บริการแก่ผู้อื่นที่มีใช้รัฐบาลของรัฐภาคี หรือจากแหล่งต่างๆ ที่กล่าวถึงในข้อ 51 (4) มาชดเชยให้ได้
- (บี) ต้นทุนที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) นั้น ให้เป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดจากและนอกเหนือจากค่าใช้จ่ายปกติที่เกิดจากการให้บริการต่างๆ ของสำนักงานในประเทศหรือพันธกรณีขององค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศ
- (6) รายละเอียดเกี่ยวกับการบังคับการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งข้อนี้ ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของสมาชิก และคณะกรรมการที่สมาชิกอาจจัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์นี้ ทั้งนี้ ภายใต้ขอบเขตตามที่สมาชิกกำหนด
- (7) หากสมาชิกเห็นว่ามีความจำเป็น ให้สมาชิกเสนอแนะวิธีการจัดหาเงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมให้แก่การดำเนินการที่กล่าวถึงในวรรค (5)

ข้อ 51

ความช่วยเหลือทางเทคนิค

- (1) ให้สมาชิกจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อความช่วยเหลือทางเทคนิคขึ้นคณะหนึ่ง (ในข้อนี้ให้เรียกว่า “คณะกรรมการ”)
- (2) (เอ) ให้เลือกสมาชิกของคณะกรรมการจากรัฐภาคีด้วยกัน โดยให้คำนึงถึงการเป็นตัวแทนของประเทศกำลังพัฒนาด้วย
(บี) ให้ผู้อำนวยการใหญ่เชิญผู้แทนองค์การระดับระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคแก่ประเทศกำลังพัฒนาเข้าร่วมในการทำงานของคณะกรรมการ โดยการริเริ่มของผู้บริหารใหญ่เอง หรือตามการร้องขอของคณะกรรมการ
- (3) (เอ) คณะกรรมการ มีหน้าที่ในการจัดการและกำกับดูแลการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคแก่รัฐภาคีซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนาในการพัฒนาระบบสิทธิบัตรเป็นรายประเทศหรือทั้งภูมิภาค
(บี) การให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค ให้ประกอบด้วย การฝึกอบรมผู้เชี่ยวชาญการให้ยืมตัวผู้เชี่ยวชาญและการจัดหาเครื่องมือเพื่อการสาธิตและเพื่อประโยชน์ในการใช้งาน เป็นต้น
- (4) ให้สำนักระหว่างประเทศพยายามทำความเข้าใจกับองค์การทางการเงินระหว่างประเทศต่างๆ และองค์การระดับระหว่างประเทศต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับองค์การสหประชาชาติ หน่วยงานต่างๆ ขององค์การสหประชาชาติและหน่วยงานชำนาญพิเศษที่เกี่ยวข้องกับองค์การสหประชาชาติในเรื่องการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคทางหนึ่ง และอีกทางหนึ่งให้ทำความเข้าใจกับรัฐบาลของประเทศผู้รับความช่วยเหลือทางเทคนิค เพื่อจัดหาเงินทุนให้แก่โครงการต่างๆ ตามข้อนี้
- (5) รายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติตามบทบัญญัติของข้อนี้ ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของสมาชิก และของคณะทำงานที่สมาชิกอาจจัดตั้งขึ้นเพื่อการนั้น ทั้งนี้ ภายใต้ขอบเขตตามที่สมาชิกกำหนด

ข้อ 52

ความสัมพันธ์กับบทบัญญัติอื่นๆ แห่งสนธิสัญญา

ห้ามมิให้บทบัญญัติในหมวดนี้กระทบกระเทือนบทบัญญัติทางการเงิน ที่บัญญัติไว้ในหมวดอื่นของสนธิสัญญาฉบับนี้ และห้ามนำบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับกับหมวดนี้ หรือการปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้

หมวด 5

บทบัญญัติทางด้านการบริหาร

ข้อ 53

สมาชิก

- (1) (เอ) ภายใต้บังคับของข้อ 57 (8) ให้สมาชิกประกอบด้วยบรรดารัฐภาคีทั้งปวง
- (บี) ให้รัฐบาลของแต่ละรัฐภาคีมีผู้แทนได้หนึ่งคน ซึ่งอาจมีผู้แทนสำรอง ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ช่วยก็ได้
- (2) (เอ) ให้สมาชิก
 - (i) ดำเนินการทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการชำระไว้ และการพัฒนาสภาพและการปฏิบัติการให้เป็นไปตามสนธิสัญญานี้
 - (ii) ปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมายเป็นการเฉพาะตามบทบัญญัติอื่นๆ ของสนธิสัญญานี้
 - (iii) ให้แนวทางแก่สำนักกระหว่างประเทศในการจัดเตรียมการประชุมต่างๆ เพื่อพิจารณาปรับปรุงสนธิสัญญา
 - (iv) พิจารณาบททวนและให้ความเห็นชอบรายงานและกิจกรรมต่างๆ ของผู้อำนวยการใหญ่เกี่ยวกับสภาพและออกคำสั่งที่จำเป็นทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ภายในอำนาจของสภาพ
 - (v) พิจารณาบททวนและให้ความเห็นชอบรายงานและกิจกรรมต่างๆ ของคณะกรรมการบริหารที่จัดตั้งขึ้นตามวรรค (9) และออกคำสั่งแก่คณะกรรมการนั้น
 - (vi) พิจารณากำหนดโครงการและให้ลงมติยอมรับงบประมาณของสภาพที่มีขึ้นทุกสามปีและให้ความเห็นชอบบัญชีครั้งล่าสุดของสภาพ
 - (vii) ลงมติยอมรับข้อบังคับทางการเงินของสภาพ
 - (viii) จัดตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานตามที่เห็นสมควรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสภาพ
 - (ix) พิจารณาว่าจะอนุญาตให้รัฐอื่นใดที่ไม่ได้เป็นรัฐภาคี องค์การระดับระหว่างประเทศและองค์การเอกชนระหว่างประเทศภายใต้บังคับบทบัญญัติวรรค (8) เข้าร่วมการประชุมของสมาชิกในฐานะผู้สังเกตการณ์
 - (x) กระทบการอื่นใดที่เห็นสมควร เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาพและปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่เห็นสมควรตามสนธิสัญญานี้
- (บี) ในเรื่องที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับสภาพอื่นๆ ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลองค์การ ให้สมาชิกมีคำวินิจฉัยหลังจากที่ได้รับฟังคำแนะนำจากคณะกรรมการประสานงานขององค์การแล้ว
- (3) ผู้แทนคนหนึ่งอาจเป็นผู้แทนและลงคะแนนเสียงในนามของรัฐหนึ่งเท่านั้น
- (4) ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐมีสิทธิออกเสียงได้หนึ่งเสียง
- (5) (เอ) ในการประชุมต้องมีรัฐภาคีมาประชุมจำนวนกึ่งหนึ่งจึงจะครบองค์ประชุม
- (บี) ในกรณีที่ไมครบองค์ประชุม สมาชิกอาจทำคำวินิจฉัยได้แต่คำวินิจฉัยเหล่านั้นจะมีผลบังคับต่อเมื่อมีการลงคะแนนเสียงผ่านทางจดหมายได้ตอบตามที่กำหนดในข้อบังคับ และมีจำนวนการลงคะแนนครบองค์ประชุมและได้เสียงข้างมากตามที่กำหนดในข้อบังคับ เว้นแต่ที่เป็นคำวินิจฉัยเกี่ยวกับระเบียบวิธีพิจารณาของ

สมาชิกเอง

- (6) (เอ) ภายใต้บังคับบทบัญญัติข้อ 47 (2) (บี) ข้อ 58 (2) (บี) ข้อ 58 (3) และข้อ 61 (2) (บี) คำวินิจฉัยของสมาชิกต้องได้คะแนนเสียงจำนวนสองในสามของจำนวนที่ออกเสียงทั้งหมด
- (บี) การงดออกเสียงมิให้นับเป็นคะแนนเสียง
- (7) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของรัฐภาคีที่ผูกพันตามหมวด 2 โดยเฉพาะ การกล่าวถึงรัฐภาคีในวรรค (4) วรรค (5) และวรรค (6) ให้ถือว่าใช้บังคับกับรัฐที่ผูกพันตามหมวด 2 เท่านั้น
- (8) ให้องค์การระดับระหว่างประเทศใดที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศหรือองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้สังเกตการณ์ของสมาชิก
- (9) เมื่อจำนวนรัฐภาคีมีมากกว่า 40 ประเทศแล้ว ให้สมาชิกจัดตั้งคณะกรรมการ บริหารขึ้นการกล่าวถึงคณะกรรมการบริหารในสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับ ให้ถือว่าเป็นการกล่าวถึง คณะกรรมการนั้นทันทีที่ได้มีการจัดตั้งขึ้นแล้ว
- (10) จนกว่าจะมีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหาร ให้สมาชิกให้ความเห็นชอบโครงการและงบประมาณประจำปีที่ผู้อำนวยการใหญ่จัดทำขึ้น ภายในขอบเขตของโครงการและงบประมาณที่ทำขึ้นทุกสามปี
- (11) (เอ) ให้สมาชิกมีการประชุมสมัยสามัญทุกๆ สองปีปฏิทิน โดยมีผู้อำนวยการใหญ่เป็นผู้เรียกประชุม และหากไม่มีสถานการณ์พิเศษอื่นใด ให้จัดประชุมตามกำหนดเวลาและสถานที่เดียวกันกับการประชุมสมาชิกใหญ่ขององค์การ
- (บี) ให้สมาชิกมีการประชุมสมัยวิสามัญเมื่อผู้อำนวยการใหญ่เรียกประชุมตามที่คณะกรรมการบริหารร้องขอ หรือตามที่รัฐภาคีจำนวนหนึ่งในสี่ร้องขอ
- (12) ให้สมาชิกาลงมติยอมรับระเบียบการดำเนินงานของสมาชิกเอง

ข้อ 54

คณะกรรมการบริหาร

- (1) เมื่อสมาชิกได้จัดตั้งคณะกรรมการบริหารขึ้นแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติต่อไปนี้
- (2) (เอ) ภายใต้บังคับแห่งข้อ 57 (8) ให้คณะกรรมการบริหารประกอบด้วยรัฐที่สมาชิกเลือกจากรัฐต่างๆ ที่เป็นสมาชิกของสมาชิก
- (บี) ให้รัฐบาลของแต่ละรัฐสมาชิกของคณะกรรมการบริหารมีผู้แทนหนึ่งคน ซึ่งอาจมีผู้แทนสำรอง ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญหลายคนเป็นผู้ช่วยก็ได้
- (3) ให้จำนวนรัฐสมาชิกของคณะกรรมการบริหารเท่ากับหนึ่งในสี่ของจำนวนรัฐสมาชิกของสมาชิก ในการจัดจำนวนสมาชิกให้นำจำนวนสมาชิกทั้งหมดมาหารด้วยสี่แล้วเหลือเศษเท่าไรให้ตัดทิ้งไป
- (4) ในการเลือกสมาชิกของคณะกรรมการบริหาร ให้สมาชิกคำนึงถึงการกระจายตัวทางภูมิศาสตร์อย่างเท่า

เทียมกัน

(5) (เอ) ให้สมาชิกของคณะกรรมการบริหารแต่ละประเทศมีวาระการดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปีคสมัยประชุมของสมาชิกที่ได้มีการเลือกสมาชิกคณะกรรมการบริหารคณะนั้นไปจนถึงปีคสมัยประชุมสามัญของสมาชิกครั้งถัดไป

(บี) สมาชิกของคณะกรรมการบริหารอาจได้รับเลือกอีกได้แต่ให้มีจำนวนสูงสุดได้ไม่เกินสองในสามของจำนวนสมาชิกดังกล่าวเท่านั้น

(ซี) ให้สมาชิกกำหนดรายละเอียดของระเบียบที่ใช้กับการเลือกและการที่อาจได้รับเลือกอีกครั้งของสมาชิกคณะกรรมการบริหาร

(6) (เอ) ให้คณะกรรมการบริหาร

(i) จัดทำร่างวาระการประชุมของสมาชิก

(ii) จัดทำข้อเสนอแนะต่อสมาชิกในเรื่องร่างโครงการและงบประมาณรายสองปีของสหภาพที่ผู้อำนวยการใหญ่จัดทำขึ้น

(iii) (ยกเลิก)

(iv) เสนอรายงานที่ผู้อำนวยการใหญ่จัดทำขึ้นเป็นระยะๆ และรายงานการสอบบัญชีประจำปีต่อสมาชิกพร้อมความเห็นตามสมควร

(v) ดำเนินมาตรการต่างๆ ที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการของผู้อำนวยการใหญ่ตามโครงการของสหภาพเป็นไปด้วยดีตามคำวินิจฉัยของสมาชิกและโดยคำนึงถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างสองสมัยประชุมสามัญของสมาชิก

(vi) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมายตามสนธิสัญญาฉบับนี้

(บี) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของสหภาพอื่นๆ ที่กำกับดูแลโดยองค์การ ให้คณะกรรมการบริหารมีความวินิจฉัยหลังจากที่ได้หารือคณะกรรมการประสานงานขององค์การแล้ว

(7) (เอ) ให้คณะกรรมการบริหารมีการประชุมสามัญปีละครั้ง โดยมีผู้อำนวยการใหญ่เป็นผู้เรียกประชุมและควรที่จะจัดประชุมในระยะเวลาและสถานที่เดียวกันกับคณะกรรมการประสานงานขององค์การ

(บี) ให้คณะกรรมการบริหารมีการประชุมสมัชชาสามัญ โดยมีผู้อำนวยการใหญ่เป็นผู้เรียกประชุม โดยการริเริ่มของผู้อำนวยการใหญ่เอง หรือเมื่อประธานหรือสมาชิกจำนวนหนึ่งในสี่ของคณะกรรมการร้องขอก็ได้

(8) (เอ) ให้รัฐสมาชิกของคณะกรรมการบริหารมีสิทธิออกเสียงได้หนึ่งเสียง

(บี) ในการประชุมคณะกรรมการบริหารต้องมีสมาชิกจำนวนกึ่งหนึ่งมาประชุมจึงจะครบองค์ประชุม

(ซี) คำวินิจฉัยจะต้องได้รับเสียงข้างมากของจำนวนผู้ที่ลงคะแนน

(ดี) การงดออกเสียงมิให้นับเป็นคะแนนเสียง

(อี) ผู้แทนคนหนึ่ง อาจเป็นผู้แทนและออกเสียงในนามของรัฐเดียวเท่านั้น

(9) รัฐภาคีที่มีใช้สมาชิกของคณะกรรมการบริหาร จะต้องได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมการประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์ได้ เช่นเดียวกับองค์การระดับระหว่างประเทศที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นองค์กรตรวจค้นระหว่าง

ประเทศหรือองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

(10) ให้คณะกรรมการบริหารลงมติยอมรับระเบียบดำเนินงานของคณะกรรมการเอง

ข้อ 55

สำนักระหว่างประเทศ

- (1) งานด้านบริหารที่เกี่ยวข้องกับสหภาพ ให้ดำเนินการโดยสำนักระหว่างประเทศ
- (2) ให้สำนักระหว่างประเทศจัดให้มีฝ่ายเลขานุการของหน่วยงานต่างๆ ของสหภาพ
- (3) ให้ผู้อำนวยการใหญ่เป็นหัวหน้าผู้บริหารของสหภาพ และทำหน้าที่แทนสหภาพ
- (4) ให้สำนักระหว่างประเทศตีพิมพ์หนังสือประกาศโฆษณาและสิ่งพิมพ์อื่นๆ ตามที่กำหนดในข้อบังคับหรือตามที่สมัชชาร้องขอ
- (5) ในข้อบังคับให้ระบุบริการต่างๆ ที่สำนักงานในประเทศจะต้องปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือสำนักระหว่างประเทศ องค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศ และองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศในการปฏิบัติหน้าที่ตามสนธิสัญญาฉบับนี้
- (6) ผู้อำนวยการใหญ่และคณะเจ้าหน้าที่ที่ผู้อำนวยการใหญ่มอบหมายเข้าร่วมประชุมโดยไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียง ในการประชุมทั้งหมดของสมัชชา คณะกรรมการบริหาร และคณะกรรมการหรือคณะทำงานอื่นใดที่จัดตั้งขึ้นตามสนธิสัญญานี้และข้อบังคับ ให้ผู้อำนวยการใหญ่หรือเจ้าหน้าที่คนหนึ่งซึ่งผู้อำนวยการใหญ่มอบหมายเป็นเลขานุการ โดยตำแหน่งของคณะกรรมการหรือคณะทำงานเหล่านั้น
- (7) (เอ) ให้สำนักระหว่างประเทศจัดเตรียมการประชุมเพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขสนธิสัญญาตามคำแนะนำของสมัชชาและ โดยร่วมมือกับคณะกรรมการบริหาร
- (บี) สำนักระหว่างประเทศอาจหารือกับองค์กรระดับระหว่างประเทศและองค์กรเอกชนระหว่างประเทศต่างๆ เกี่ยวกับการเตรียมการประชุมเพื่อปรับปรุงแก้ไขสนธิสัญญา
- (ซี) ให้ผู้อำนวยการใหญ่และบุคคลที่ผู้อำนวยการใหญ่มอบหมายมีส่วนร่วมอภิปรายในการประชุมเพื่อปรับปรุงแก้ไขสนธิสัญญาโดยไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียง
- (8) ให้สำนักระหว่างประเทศปฏิบัติภารกิจอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ 56

คณะกรรมการเพื่อความร่วมมือทางเทคนิค

- (1) ให้สมัชชาจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อความร่วมมือทางเทคนิค (ซึ่งในข้อนี้ให้เรียกว่า “คณะกรรมการ”)
- (2) (เอ) ให้สมัชชากำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการและแต่งตั้งสมาชิก ของคณะกรรมการ โดยคำนึงถึงการเป็นตัวแทนของประเทศกำลังพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันด้วย
- (บี) ให้องค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศ และองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศเป็นสมาชิกโดย

ตำแหน่งของคณะกรรมการ ในกรณีที่สำนักงานนั้นเป็นสำนักงานในประเทศของรัฐภาคี รัฐนั้นจะไม่สามารถมีผู้แทนมาเพิ่มในคณะกรรมการอีก

(ซี) ถ้าจำนวนรัฐภาคีมีเพียงพอ ให้จำนวนสมาชิกทั้งหมดของคณะกรรมการมีจำนวนมากกว่าสองเท่าของจำนวนสมาชิกโดยตำแหน่ง

(ดี) ให้ผู้อำนวยการใหญ่เชิญผู้แทนขององค์กรต่างๆ ที่มีส่วนได้เสียเข้าร่วมอภิปรายในเรื่องที่องค์กรเหล่านั้นมีส่วนได้เสีย โดยการริเริ่มของผู้ผู้อำนวยการใหญ่เองหรือเมื่อคณะกรรมการร้องขอก็ได้

(3) จุดมุ่งหมายของคณะกรรมการ คือ ให้ความช่วยเหลือ โดยการให้คำปรึกษาและคำแนะนำเพื่อ

(i) ปรับปรุงการให้บริการตามสนธิสัญญาได้อย่างสม่ำเสมอ

(ii) ทำให้มั่นใจว่าองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศและองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก มีกระบวนการจัดเอกสารและวิธีการดำเนินงานที่เป็นเอกภาพในระดับสูงสุด และมีรายงานที่มีคุณภาพสูงเท่าเทียมกันในระดับสูงสุด และ

(iii) แก้ไขปัญหาทางเทคนิค โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศให้มีเพียงแห่งเดียว ทั้งนี้ โดยการริเริ่มของสมาชิกหรือคณะกรรมการบริหาร

(4) รัฐภาคีและองค์กรระหว่างประเทศใดที่มีส่วนได้เสีย อาจมีหนังสือถึงคณะกรรมการเพื่อสอบถามปัญหาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการก็ได้

(5) คณะกรรมการอาจเสนอคำปรึกษาและคำแนะนำให้แก่ผู้อำนวยการใหญ่ หรือส่งผ่านผู้อำนวยการใหญ่ไปยังสมาชิก คณะกรรมการบริหาร องค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศและองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศทุกแห่งหรือบางแห่ง และสำนักงานรับคำขอทุกแห่งหรือบางแห่งก็ได้

(6) (เอ) ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม ให้ผู้อำนวยการใหญ่ส่งข้อความของคำปรึกษาและคำแนะนำทั้งหมดของคณะกรรมการให้แก่คณะกรรมการบริหาร ซึ่งผู้อำนวยการใหญ่อาจให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อความนั้นด้วยก็ได้

(บี) คณะกรรมการบริหารอาจแสดงความเห็นที่มีต่อคำปรึกษา คำแนะนำหรือกิจกรรมอื่นใดของคณะกรรมการ และอาจขอให้คณะกรรมการศึกษาและทำรายงานเกี่ยวกับปัญหาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการบริหารอาจส่งคำปรึกษาคำแนะนำและรายงานของคณะกรรมการพร้อมด้วยข้อคิดเห็นตามที่สมควรให้แก่สมาชิกก็ได้

(7) จนกว่าจะมีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหาร การกล่าวถึงคณะกรรมการบริหารในวรรค(6) ให้หมายความถึงสมาชิก

(8) รายละเอียดของการดำเนินงานของคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของสมาชิก

ข้อ 57

การเงิน

- (1) (เอ) ให้สหภาพมีงบประมาณ
- (บี) งบประมาณของสหภาพให้รวมถึง รายได้และค่าใช้จ่ายของสหภาพ และการช่วยเหลืองบประมาณ ค่าใช้จ่ายร่วมของสหภาพต่างๆ ที่กำกับดูแลโดยองค์การ
- (ซี) ค่าใช้จ่ายที่ไม่อาจถือได้ว่ามาจากสหภาพเพียงแห่งเดียวเท่านั้น แต่มาจากสหภาพอื่นๆ ที่กำกับดูแลโดย องค์การด้วย ให้ถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายร่วมของสหภาพต่างๆ ส่วนแบ่งในค่าใช้จ่ายร่วมดังกล่าวของสหภาพให้ แบ่งตามสัดส่วนของผลประโยชน์ที่สหภาพมีอยู่ในค่าใช้จ่ายร่วมนั้น
- (2) ให้ตั้งงบประมาณของสหภาพโดยคำนึงถึงความจำเป็นในการประสานงานกับงบประมาณของสหภาพ อื่นๆ ที่กำกับดูแลโดยองค์การ
- (3) ภายใต้บังคับบทบัญญัติวรรค (5) ให้งบประมาณของสหภาพได้รับเงินจากแหล่งรายได้ดังต่อไปนี้
- (i) ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากบริการของสำนักระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับสหภาพ
- (ii) การขาย หรือค่าลิขสิทธิ์ในสิ่งพิมพ์ของสำนักระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับสหภาพ
- (iii) ของขวัญ มรดก และเงินช่วยเหลือต่างๆ
- (iv) ค่าเช่า ผลประโยชน์ และรายได้เบ็ดเตล็ดอื่นๆ
- (4) ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายของสำนักระหว่างประเทศ และราคาของสิ่งพิมพ์ของสำนักระหว่างประเทศ ให้กำหนดในอัตราที่เพียงพอในสถานการณ์ปกติสำหรับค่าใช้จ่ายทั้งหมดของสำนักระหว่างประเทศที่ เกี่ยวข้องกับการบริหารงานตามสนธิสัญญานี้
- (5) (เอ) ถ้าหากสิ้นปีงบประมาณใดมีการขาดดุล ให้รัฐภาคีมีส่วนร่วมชำระเงินสนับสนุนให้เพียงพอกับที่ ขาดดุลนั้นตามบทบัญญัติของอนุวรรค (บี) และ (ซี)
- (บี) ให้สมาชิกกำหนดจำนวนเงินสนับสนุนของแต่ละรัฐภาคี โดยคำนึงถึงจำนวนค่าขอระหว่างประเทศที่ยื่น มาจากแต่ละรัฐในปีที่นั้นๆ
- (ซี) ถ้ามีวิธีอื่นที่จะช่วยชดเชยการขาดดุลได้บ้างหรือเพียงบางส่วนเป็นการชั่วคราวสมาชิกอาจพิจารณาให้ ยกยอดการขาดดุลไปก่อน และไม่ต้องร้องขอให้รัฐภาคีชำระเงินสนับสนุนก็ได้
- (ดี) ถ้าสถานการณ์ทางการเงินของสหภาพเอื้ออำนวย สมาชิกอาจวินิจฉัยให้คืนเงินสนับสนุนที่ได้รับชำระ ตามอนุวรรค (เอ) คืนให้แก่รัฐภาคีที่ได้ชำระเงินนั้นมาก็ได้
- (อี) รัฐภาคีที่มีได้ชำระเงินสนับสนุนตามอนุวรรค (บี) ภายในสองปีนับจากวันครบกำหนดชำระตามที่ สมาชิกกำหนด รัฐภาคีนั้นไม่สามารถใช้สิทธิลงคะแนนเสียงในองค์กรใดๆ ของสหภาพ อย่างไรก็ตาม องค์กรใดๆ ของสหภาพอาจอนุญาตให้ประเทศนั้นยังคงมีสิทธิลงคะแนนเสียงในองค์กรนั้น หากเห็นว่าการ ชำระเงินล่าช้านั้นเกิดจากสถานการณ์พิเศษ หรือไม่อาจหลีกเลี่ยงได้
- (6) ถ้างบประมาณไม่ได้การรับอนุมัติก่อนเริ่มต้นปีงบประมาณใหม่ ให้งบประมาณในปีใหม่นั้นอยู่ในระดับ เดียวกับงบประมาณของปีที่ผ่านมา ตามที่กำหนดในข้อบังคับทางการเงิน
- (7) (เอ) ให้สหภาพมีกองทุนบทำการ ซึ่งได้มาจากการชำระเงินเพียงครั้งเดียวของแต่ละรัฐภาคี หากกองทุน

มีไม่พอใช้จ่าย ให้สมาชิกจัดหาเพิ่มให้ และหากมีบางส่วนเกินความต้องการก็ให้ส่งคืนไป

(บี) ให้สมาชิกเป็นผู้กำหนดจำนวนเงินในการชำระครั้งแรกของแต่ละรัฐภาคีให้แก่กองทุนดังกล่าว หรือการมีส่วนร่วมของแต่ละรัฐภาคีในการเพิ่มเงินกองทุนตามหลักการเดียวกับที่กำหนดตามวรรค(5) (บี)

(ซี) ให้สมาชิกกำหนดเงื่อนไขการชำระเงินตามข้อเสนอของผู้อำนวยความสะดวกใหญ่หลังจากที่สมาชิกได้ฟังคำแนะนำจากคณะกรรมการประสานงานขององค์การแล้ว

(ดี) ให้คืนเงินแก่รัฐภาคีตามสัดส่วนจำนวนเงินที่แต่ละรัฐชำระมา โดยให้ค่านึงถึงวันที่ชำระเงินดังกล่าวด้วย

(8) (เอ) ในความตกลงจัดตั้งสำนักงานใหญ่ซึ่งได้ทำขึ้นกับรัฐที่องค์การมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ให้กำหนดว่าเมื่อใดก็ตามที่กองทุนงบทำการมีเงินไม่พอใช้จ่าย ให้รัฐนั้นออกเงินล่วงหน้าให้ก่อน จำนวนเงินที่ออกให้ล่วงหน้าและเงื่อนไขต่างๆ ในการอนุมัติให้เป็นไปตามความตกลงที่สร้างขึ้นแยกต่างหากระหว่างรัฐนั้นๆ กับองค์การ トラบใดที่ประเทศนั้นยังมีพันธกรณีที่จะต้องออกเงินล่วงหน้า ให้ประเทศนั้นมีที่นั่งโดยตำแหน่งในสมาชิกและคณะกรรมการบริหารด้วย

(บี) รัฐที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) และองค์การต่างก็มีสิทธิบอกเลิกพันธกรณีในการออกเงินล่วงหน้าโดยการแจ้งเป็นหนังสือ การบอกเลิกดังกล่าวให้มีผลเมื่อครบกำหนดสามปี นับแต่สิ้นปีที่ได้มีหนังสือแจ้งดังกล่าว

(9) การสอบบัญชีให้กระทำโดยรัฐภาคีประเทศหนึ่งหรือหลายประเทศ หรือโดยผู้สอบบัญชีภายนอกตามที่กำหนดในข้อบังคับทางการเงิน โดยสมาชิกมอบหมายและบุคคลเหล่านั้นตอบตกลงด้วย

ข้อ 58

ข้อบังคับ

(1) ข้อบังคับแนบท้ายสนธิสัญญานี้ มีกฎเกี่ยวกับ

(i) เรื่องต่างๆ ที่สนธิสัญญานี้อ้างอิงข้อบังคับอย่างชัดแจ้ง หรือที่สนธิสัญญานี้บัญญัติโดยชัดแจ้งว่าได้บัญญัติขึ้นหรือให้บัญญัติขึ้น

(ii) ข้อกำหนด เนื้อหาสาระ หรือการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการบริหาร

(iii) รายละเอียดใดๆ ที่เป็นประโยชน์ในการบังคับการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของสนธิสัญญานี้

(2) (เอ) สมาชิกอาจแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับก็ได้

(บี) ภายใต้อำนาจบทบัญญัติวรรค (3) การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับต้องได้คะแนนเสียงจำนวนสามในสี่ของจำนวนที่ลงคะแนน

(3) (เอ) ข้อบังคับที่ระบุกฎต่างๆ ที่อาจมีการแก้ไขเพิ่มเติมได้

(i) โดยความยินยอมอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์เท่านั้น หรือ

(ii) ถ้าไม่มีรัฐภาคีซึ่งสำนักงานในประเทศของรัฐนั้นปฏิบัติหน้าที่เป็นองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศหรือองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศไม่เห็นด้วยและในกรณีที่ต้องคัดค้านดังกล่าวเป็นองค์การระดับระหว่างประเทศ ถ้ารัฐภาคีขององค์การนั้นซึ่งได้รับมอบอำนาจเพื่อวัตถุประสงค์นั้นจากรัฐภาคีอื่นๆ ภายใน

หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ขององค์กรนั้นต้องไม่ได้ไม่เห็นด้วย

(บี) การตัดกฎต่างๆ จากข้อกำหนดที่ใช้บังคับอยู่ออกไปในภายภาคหน้า ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในอนุวรรค (เอ) (i) หรือ (เอ) (ii) ตามลำดับอย่างครบถ้วนก่อน

(ซี) การนำกฎใดๆ ในข้อกำหนดอันใดอันหนึ่งที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) เข้ามารวมไว้ในภายภาคหน้าต้องได้รับความยินยอมโดยเอกฉันท์

(4) ข้อบังคับกำหนดให้มีการจัดทำข้อปฏิบัติของฝ่ายบริหาร โดยผู้อำนวยการใหญ่ ภายใต้การควบคุมของสมัชชา

(5) ในกรณีที่เกิดความขัดแย้งระหว่างบทบัญญัติของในสนธิสัญญาและข้อบังคับ ให้บังคับใช้บทบัญญัติของสนธิสัญญาลับนี้

หมวด 6

ข้อพิพาท

ข้อ 59

ข้อพิพาท

ภายใต้บังคับข้อ 64 (5) เมื่อมีข้อพิพาทใดๆ ในระหว่างรัฐภาคีด้วยกันสองประเทศขึ้นไปเกี่ยวกับการตีความหรือการบังคับใช้สนธิสัญญานี้หรือข้อบังคับ ซึ่งไม่อาจตกลงกันได้โดยการเจรจา รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจนำข้อพิพาทขึ้นสู่ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศโดยการยื่นฟ้องตามธรรมนูญของศาลนั้น เว้นแต่รัฐที่เกี่ยวข้องต่างเห็นด้วยกับการระงับข้อพิพาทด้วยวิธีอื่น รัฐภาคีที่นำข้อพิพาทขึ้นสู่การพิจารณาของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ จะต้องแจ้งให้สำนักระหว่างประเทศทราบ และให้สำนักระหว่างประเทศแจ้งเรื่องดังกล่าวให้รัฐภาคีอื่นทราบต่อไปด้วย

หมวด 7

การทบทวนและการแก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ 60

การทบทวนสนธิสัญญา

(1) สนธิสัญญานี้อาจได้รับการทบทวนเป็นครั้งคราวโดยการประชุมใหญ่พิเศษของบรรดารัฐภาคีต่างๆ

(2) ให้สมัชชาเป็นผู้ตัดสินใจในการเรียกประชุมเพื่อทบทวนสนธิสัญญา

(3) ให้องค์การระดับระหว่างประเทศใดที่ได้รับแต่งตั้งเป็นองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศหรือองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศได้รับอนุญาตให้เข้าประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์ในการประชุมเพื่อทบทวนสนธิสัญญาได้

(4) การแก้ไขเพิ่มเติมข้อ 53 (5), (9) และ (11) ข้อ 54 ข้อ 55 (4) ถึง (8) ข้อ 56 และข้อ 57 อาจกระทำในการประชุมเพื่อทบทวนสนธิสัญญา หรือตามบทบัญญัติแห่งข้อ 61 ก็ได้

ข้อ 61

การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางเรื่องของสนธิสัญญา

- (1) (เอ) การเสนอแก้ไขเพิ่มเติมข้อ 53 (5), (9) และ (11) ข้อ 54 ข้อ 55 (4) ถึง (8) ข้อ 56 และข้อ 57 อาจริเริ่มโดยรัฐใดๆ ที่เป็นสมาชิกของสมัชชา คณะกรรมการบริหาร หรือ ผู้อำนวยการใหญ่เอง ก็ได้
- (บี) ให้ผู้อำนวยการใหญ่แจ้งการเสนอแก้ไขดังกล่าวไปยังรัฐภาคีต่างๆ ล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 6 เดือนก่อนการพิจารณาของสมัชชา
- (2) (เอ) การแก้ไขเพิ่มเติมข้อต่างๆ ที่กล่าวถึงในวรรค (1) ต้องได้รับความเห็นชอบจากสมัชชา
- (บี) การให้ความเห็นชอบต้องได้คะแนนเสียงจำนวนสามในสี่ของจำนวนที่ลงคะแนน
- (3) (เอ) การแก้ไขเพิ่มเติมข้อต่างๆ ที่กล่าวถึงในวรรค (1) ให้มีผลใช้บังคับเมื่อครบกำหนดหนึ่งเดือนหลังจากที่ผู้อำนวยการใหญ่ได้รับหนังสือแจ้งการยอมรับเป็นหนังสือจากรัฐที่เป็นสมาชิกของสมัชชาจำนวนสามในสี่ที่รับรองการแก้ไขเพิ่มเติมนั้น ตามกระบวนการในรัฐธรรมนูญของแต่ละรัฐ
- (บี) การแก้ไขเพิ่มเติมข้อต่างๆ ดังกล่าวที่ได้ยอมรับกันแล้ว ให้มีผลผูกพันรัฐที่เป็นสมาชิกของสมัชชาทั้งหมด นับตั้งแต่วันที่การแก้ไขเพิ่มเติมนั้นมีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ การแก้ไขเพิ่มเติมใดที่เพิ่มพันธกรณีทางการเงินของรัฐภาคีต่างๆ จะผูกพันเฉพาะรัฐที่ได้แจ้งยอมรับการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวนั้นแล้ว
- (ซี) ให้การแก้ไขเพิ่มเติมที่ได้มีการยอมรับแล้วตามบทบัญญัติในอนุวรรค (เอ) มีผลผูกพันทุกรัฐที่เข้ามาเป็นสมาชิกของสมัชชากายหลังจากที่การแก้ไขเพิ่มเติมตามบทบัญญัติในอนุวรรค (เอ) นั้นมีผลใช้บังคับแล้ว

หมวด 8

บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ 62

การเข้าเป็นภาคีสนธิสัญญา

- (1) รัฐใดๆ ที่เป็นสมาชิกของสหภาพระหว่างประเทศเพื่อการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรมอาจสมัครเข้าเป็นภาคีแห่งสนธิสัญญานี้ได้โดย
 - (i) การลงนาม ที่ตามด้วยการมอบสัตยาบันสาสน์ หรือ
 - (ii) การมอบภาคยานุวัติสาสน์
- (2) สัตยาบันสาสน์และภาคยานุวัติสาสน์ให้ส่งมาให้ผู้อำนวยการใหญ่เก็บรักษาไว้
- (3) ให้นำบทบัญญัติข้อ 24 ของอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม ฉบับกรุง

สต็อกโฮล์ม มาใช้บังคับกับสนธิสัญญาฉบับนี้ด้วย

(4) ห้ามมิให้เข้าไปว่าบทบัญญัติในวรรค (3) เป็นการรับรองหรือยอมรับ โดยปริยายของรัฐภาคีประเทศหนึ่งในสถานการณ์จริงเกี่ยวกับดินแดนที่รัฐภาคีอื่นๆ อาจบังคับใช้สนธิสัญญานี้ได้โดยอาศัยบทบัญญัติในวรรคนั้น

ข้อ 63

การเริ่มต้นมีผลบังคับใช้ของสนธิสัญญา

(1) (เอ) ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งวรรค (3) ให้สนธิสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้เมื่อครบกำหนด 3 เดือนหลังจากที่มีรัฐต่างๆ จำนวน 8 รัฐมอบสัตยาบันสาสน์หรือภาคยานุวัติสาสน์แล้ว โดยที่รัฐดังกล่าวอย่างน้อย 4 รัฐได้เป็นไปตามเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(i) ตามสถิติรายปีของปีล่าสุดที่ประกาศโดยสำนักระหว่างประเทศมีจำนวนคำขอที่ยื่นในรัฐนั้นเกินกว่า 40,000 คำขอ

(ii) ตามสถิติรายปีของปีล่าสุดที่ประกาศโดยสำนักระหว่างประเทศ ผู้ที่มีสัญชาติหรือมีภูมิลำเนาของรัฐนั้นได้ยื่นคำขอในประเทศอื่นหนึ่งประเทศ อย่างน้อย 1,000 คำขอ

(iii) ตามสถิติรายปีของปีล่าสุดที่ประกาศโดยสำนักระหว่างประเทศ สำนักงานในประเทศของรัฐนั้นได้รับคำขออย่างน้อย 10,000 คำขอ จากผู้ที่มีสัญชาติหรือภูมิลำเนาในประเทศอื่น

(บี) เพื่อประโยชน์ของวรรคนี้อีกว่า “คำขอ” ไม่รวมคำขอรับอนุสิทธิบัตรด้วย

(2) ภายใต้บังคับของบทบัญญัติในวรรค (3) รัฐใดซึ่งมิได้เข้าเป็นภาคีของสนธิสัญญาฉบับนี้ในขณะที่สนธิสัญญามีผลบังคับใช้ตามวรรค (1) ให้สนธิสัญญานี้มีผลผูกพันเมื่อครบ กำหนดสามเดือนนับแต่วันที่ประเทศนั้นได้ส่งมอบสัตยาบันสาสน์หรือภาคยานุวัติสาสน์

(3) อย่างไรก็ตาม ให้บทบัญญัติหมวด 2 และบทบัญญัติตามข้อบังคับที่สอดคล้องกันซึ่งอยู่แนบท้ายสนธิสัญญาฉบับนี้ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่รัฐต่างๆ จำนวน 3 รัฐ ซึ่งแต่ละรัฐเป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในวรรค (1) อย่างน้อยหนึ่งในสามข้อ ได้เข้าเป็นภาคีของสนธิสัญญาแล้ว โดยมีได้ประกาศตามบทบัญญัติในข้อ 64 (1) ว่าไม่ประสงค์จะผูกพันในบทบัญญัติของหมวด 2 อย่างไรก็ตาม วันดังกล่าวจะต้องมิใช่วันก่อนวันที่สนธิสัญญานี้เริ่มมีผลบังคับใช้ตามวรรค (1)

ข้อ 64

ข้อสงวน

(1) (เอ) รัฐใดๆ อาจประกาศว่าไม่ประสงค์จะผูกพันกับบทบัญญัติในหมวด 2

(บี) รัฐต่างๆ ที่ทำคำประกาศตามอนุวรรค (เอ) ไม่ต้องผูกพันกับบทบัญญัติในหมวด 2 และบทบัญญัติต่างๆ ในข้อบังคับที่สอดคล้องกัน

(2) (เอ) รัฐใด ๆ ที่มีได้ทำคำประกาศตามวรรค (1) (เอ) อาจประกาศว่า

(i) ไม่ประสงค์จะผูกพันกับบทบัญญัติข้อ 39 (1) ในเรื่องการจัดให้มีสำเนาคำขอระหว่างประเทศและคำแปลของคำขอนั้น (ตามที่กำหนด)

(ii) พันธกรณีในการชะลอการดำเนินการภายในประเทศตามที่กำหนดในข้อ 40 จะต้องไม่ขัดขวางการประกาศโฆษณาคำขอระหว่างประเทศหรือคำแปลของคำขอนั้น โดยหรือผ่านสำนักงานในประเทศของรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ให้เป็นที่เข้าใจว่ารัฐดังกล่าวจะไม่ได้รับยกเว้นจากข้อจำกัดที่บัญญัติในข้อ 30 และข้อ 38 (บี) ประเทศต่าง ๆ ที่ทำคำประกาศเช่นนั้นย่อมต้องผูกพันตามนั้น

(3) (เอ) รัฐใด ๆ อาจประกาศว่าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐนั้น คำขอระหว่างประเทศไม่จำเป็นต้องมีการประกาศโฆษณาระหว่างประเทศก็ได้

(บี) ถ้าในขณะที่สิ้นสุดระยะเวลา 18 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรก คำขอระหว่างประเทศนั้นมีแต่เพียงการมอบหมายรัฐที่ได้ทำคำประกาศตามอนุวรรค (เอ) คำขอระหว่างประเทศนั้นจะไม่ถูกประกาศโฆษณาตามนัยข้อ 21 (2)

(ซี) อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ใช้บังคับบทบัญญัติในอนุวรรค (บี) ให้สำนักกระหว่างประเทศประกาศโฆษณาคำขอระหว่างประเทศนั้น ถ้าหากว่า

(i) ผู้ยื่นคำขอร้องขอตามที่บัญญัติในข้อบังคับ

(ii) มีการประกาศโฆษณาคำขอในประเทศ หรือสิทธิบัตรที่มีรากฐานมาจากคำขอระหว่างประเทศ ซึ่งกระทำโดยหรือในนามของสำนักงานในประเทศของรัฐที่ได้รับมอบหมายที่ได้ทำคำประกาศตามอนุวรรค

(เอ) ให้สำนักกระหว่างประเทศประกาศโฆษณาในทันทีหลังจากการประกาศโฆษณาของสำนักงานในประเทศของรัฐนั้นแต่จะต้องไม่ประกาศโฆษณาก่อนสิ้นสุด ระยะเวลา 18 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรก

(4) (เอ) รัฐใด ซึ่งมีกฎหมายภายในบัญญัติให้สิทธิบัตรในรัฐนั้นมีผลเป็นงานที่ปรากฏอยู่แล้วตั้งแต่วันที่ก่อนการประกาศโฆษณา แต่ไม่มีผลเทียบเท่ากับวันยื่นคำขอที่แท้จริงในรัฐนั้นเพื่อประโยชน์ในการพิจารณางานที่ปรากฏอยู่แล้ว ึ่งวันยื่นคำขอครั้งแรกถูกขอถือสิทธิตามอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม รัฐนั้นอาจประกาศว่า การยื่นคำขอระหว่าง ประเทศที่มอบหมายรัฐนั้นนอกราชอาณาจักร ไม่มีผลเทียบเท่ากับการยื่นคำขอที่แท้จริงในรัฐนั้นเพื่อประโยชน์ในการพิจารณางานที่ปรากฏอยู่แล้ว

(บี) รัฐใดที่ทำคำประกาศตามอนุวรรค (เอ) ไม่ต้องผูกพันกับบทบัญญัติในข้อ 11 (3) เท่าที่ทำคำประกาศนั้น

(ซี) รัฐใดที่ทำคำประกาศตามอนุวรรค (เอ) จะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรในเวลาเดียวกันว่าคำขอระหว่างประเทศที่มอบหมายรัฐนั้น เริ่มมีผลเป็นงานที่ปรากฏอยู่แล้วในรัฐนั้นตั้งแต่วันที่ใด และภายใต้เงื่อนไขใด คำประกาศดังกล่าวอาจมีการปรับแก้เมื่อใดก็ได้ โดยแจ้งไปยัง ผู้อำนวยการใหญ่

5) แต่ละรัฐอาจประกาศว่ารัฐของตนไม่ประสงค์ที่จะผูกพันตนเองกับข้อ 59 เมื่อมีข้อพิพาทใด ๆ เกิดขึ้นระหว่างรัฐภาคีที่ได้ทำคำประกาศนั้นกับรัฐภาคีอื่นใด ห้ามมิให้นำบทบัญญัติในข้อ 59 มาใช้บังคับ

(6) (เอ) คำประกาศใด ๆ ที่ได้ทำขึ้นตามข้อนี้ ให้ทำเป็นหนังสือ โดยอาจทำในขณะที่ลงนามในสนธิสัญญานี้

ในขณะมอบสัตยาบันสาสน์หรือภาคยานุวัตรสาสน์ หรือในเวลาใดภายหลังจากนั้น โดยการแจ้งไปยัง
ผู้อำนวยการใหญ่เว้นแต่กรณีดังกล่าวถึงในวรรค (5) ในกรณีที่มีการแจ้ง ดังกล่าว ให้คำประกาศนั้นมีผล
บังคับเมื่อสิ้นสุดระยะเวลา 6 เดือนนับจากวันที่ผู้อำนวยการใหญ่ได้รับแจ้ง และมีให้มีผลกระทบต่อคำขอ
ระหว่างประเทศซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนสิ้นสุดระยะเวลา 6 เดือนดังกล่าว

(บี) คำประกาศใดๆ ที่ได้ทำขึ้นตามข้อนี้อาจถูกถอนไปเมื่อใดก็ได้ โดยแจ้งไปยังผู้อำนวยการใหญ่ การถอน
ดังกล่าว ให้มีผลเมื่อสิ้นสุดระยะเวลา 3 เดือนนับจากวันที่ผู้อำนวยการใหญ่ได้รับแจ้ง และในกรณีที่มีการ
ถอนคำประกาศตามวรรค (3) การถอนดังกล่าวมิให้กระทบต่อคำขอระหว่างประเทศที่ได้ยื่นไว้ก่อนสิ้นสุด
ระยะเวลา 3 เดือนดังกล่าว

(7) ห้ามมิให้ตั้งข้อสงวนอื่นใดต่อสนธิสัญญานี้ นอกจากข้อสงวนตามวรรค (1) ถึงวรรค (5)

ข้อ 65

การใช้บังคับแบบค่อยเป็นค่อยไป

(1) ถ้าความตกลงกับองค์การตรวจค้นระหว่างประเทศหรือองค์การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศใดๆ
บัญญัติไว้เป็นการชั่วคราวให้จำกัดจำนวนหรือประเภทของคำขอระหว่างประเทศที่องค์การดังกล่าวรับที่จะ
ดำเนินการ ให้สมาชิกลงมติให้นำมาตรการที่จำเป็นสำหรับการบังคับใช้แบบค่อยเป็นค่อยไปของ
สนธิสัญญานี้และข้อบังคับในส่วนที่เกี่ยวกับประเภทของคำขอระหว่างประเทศที่ระบุนำมาใช้บทบัญญัติ
นี้ให้นำมาใช้บังคับกับคำร้องขอให้ตรวจค้นแบบระหว่างประเทศตามข้อ 15 (5) ด้วย

(2) ภายใต้บังคับของบทบัญญัติในวรรค (1) ให้สมาชิกกำหนดวันที่อาจยื่นคำขอระหว่างประเทศและการ
แสดงความจำนงให้ตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ โดยวันนั้นๆ จะต้องไม่ช้ากว่าหกเดือนนับตั้งแต
วันที่สนธิสัญญานี้เริ่มมีผลใช้บังคับตามบทบัญญัติในข้อ 63 (1) หรือหลังจากที่หมวด 2 มีผลใช้บังคับ
ได้ตามข้อ 63 (3) ตามลำดับ

ข้อ 66

การบอกเลิกสนธิสัญญา

(1) รัฐภาคีใดๆ อาจบอกเลิกสนธิสัญญานี้ได้ โดยการแจ้งไปยังผู้อำนวยการใหญ่

(2) การบอกเลิกจะมีผลเมื่อสิ้นสุดระยะเวลา 6 เดือน นับแต่วันที่ผู้อำนวยการใหญ่ได้รับแจ้งการบอกเลิก
ดังกล่าว การบอกเลิกนั้นมิให้กระทบต่อผลของคำขอระหว่างประเทศในรัฐที่ได้บอกเลิกถ้าคำขอระหว่าง
ประเทศนั้นถูกยื่นก่อนวันสิ้นสุดระยะเวลา 6 เดือนดังกล่าว และรัฐที่บอกเลิกเป็นรัฐที่ถูกเลือกด้วย ซึ่งการ
เลือกนั้นได้กระทำก่อนสิ้นสุดระยะเวลา 6 เดือนดังกล่าว

ข้อ 67

การลงนามและภาษา

- (1) (เอ) ให้ลงนามสนธิสัญญาฉบับนี้ในต้นฉบับฉบับเดียวในภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส โดยให้ถือว่าข้อความในทั้งสองภาษานั้นเป็นเอกสารที่แท้จริงเท่าๆ กัน
- (บี) หลังจากที่ได้หารือกับรัฐบาลต่างๆ ที่มีส่วนได้เสียแล้ว ให้ผู้อำนวยการใหญ่เป็นผู้จัดทำสนธิสัญญาฉบับที่เป็นทางการเป็นภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาโปรตุเกส ภาษารัสเซีย และภาษาสเปน และภาษาอื่นๆ ที่สมาชิกอาจมอบหมายก็ได้
- (2) สนธิสัญญาฉบับนี้เปิดให้ลงนาม ณ กรุงวอชิงตัน จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2513 ข้อ 68 หน้าที่ในการเก็บรักษาเอกสาร
 - (1) ต้นฉบับของสนธิสัญญาฉบับนี้ เมื่อไม่เปิดให้ลงนามกันอีกแล้ว ให้นำไปเก็บรักษาไว้ที่ผู้อำนวยการใหญ่
 - (2) ให้ผู้อำนวยการใหญ่ส่งสำเนาของสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับแนบท้ายที่รับรองโดยผู้อำนวยการใหญ่จำนวนสองฉบับ ไปยังรัฐบาลของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรมทุกรัฐ และส่งไปยังรัฐบาลของรัฐอื่นใดที่ร้องขอด้วย

ข้อ 68

หน้าที่ในการเก็บรักษาเอกสาร

- (1) ต้นฉบับของสนธิสัญญาฉบับนี้ เมื่อไม่เปิดให้ลงนามกันอีกแล้ว ให้นำไปเก็บรักษาไว้ที่ผู้อำนวยการใหญ่
- (2) ให้ผู้อำนวยการใหญ่ส่งสำเนาของสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับแนบท้ายที่รับรองโดยผู้อำนวยการใหญ่จำนวนสองฉบับ ไปยังรัฐบาลของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรมทุกรัฐ และส่งไปยังรัฐบาลของรัฐอื่นใดที่ร้องขอด้วย
- (3) ให้ผู้อำนวยการใหญ่จดทะเบียนสนธิสัญญาฉบับนี้ไว้กับสำนักงานเลขาธิการแห่งสหประชาชาติ
- (4) ให้ผู้อำนวยการใหญ่จัดตั้งสำเนาการแก้ไขเพิ่มเติมของสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับที่รับรองโดยผู้อำนวยการใหญ่จำนวน 2 ฉบับ ไปยังรัฐบาลของรัฐภาคีทุกรัฐ และส่งไปยังรัฐบาลของรัฐอื่นใดที่ร้องขอด้วย

ข้อ 69

การแจ้งให้ทราบ

- ผู้อำนวยการใหญ่จะต้องแจ้งให้รัฐบาลของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรมทุกรัฐทราบในเรื่อง
- (i) การลงนามตามข้อ 62

- (ii) การเก็บรักษาสัตยาบันศาสน์และภักขานูวัติศาสน์ตามข้อ 62
- (iii) วันที่สนธิสัญญาฉบับนี้เริ่มมีผลใช้บังคับ และวันที่หมวด 2 ใช้บังคับได้ตามข้อ 63 (3)
- (iv) คำประกาศใดๆ ตามข้อ 64 (1) ถึง (5)
- (v) การถอนคำประกาศใดๆ ที่ได้ทำขึ้นตามข้อ 64 (6) (บี)
- (vi) การบอกเลิกสนธิสัญญาที่ได้รับตามข้อ 66 และ
- (vii) คำประกาศใดๆ ที่ทำขึ้นตามข้อ 31 (4)

Thailand Law Forum